

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

(Για να πραγματοποιηθούν οι σκοποί)

ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ

Επικρίσεις, 'Επικρίσεις, 'Επικρίσεις. Γιατί δεν έγινε αυτό, γιατί δεν έγινε το άλλο και γιατί έγινε έτσι και όχι αλλιώς, γιατί δεν έγινε ή 'Εφημερίδα, ή γιατί έγινε έτσι ενώ θα μπορούσε να γίνει αλλιώς, γιατί δεν έγιναν έργα, γιατί, γιατί, γιατί;

Όμως όλοι αυτοί με τις επικρίσεις όλοι αυτοί που βλέπουν παντού στραβά κι' ανάποδα δεν θα μπορούσαν να βοηθήσουν εμάς, ή να τους βοηθήσουμε εμείς να σταματήσουν τις επικρίσεις και να σκεφθούν πώς θα μπορούσαν να βοηθήσουν μια πραγματικά ευγενή προσπάθεια ωριμένων ανθρώπων, να σταθούν πλάι - πλάι στο Δ.Σ. της 'Αδελφότητας να σταθούν ήθικοι πρόπαντός, αλλά και οικονομικοί ενισχυταί της 'Εφημερίδας μας της 'Αδελφότητας;

Επικριταί, ασφαλώς θα υπάρχουν, όμως όταν ή κριτική είναι γόνιμος πρὸς όφελος της ολόκληρης τότε έχει αξία, ΚΡΙΤΙΚΗΝΑΙ, ΣΧΟΛΙΑ ΟΧΙ. Αυτή είναι μια βασική αρχή που μπορεί να φέρη τα βελτικά, τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα στη προσπάθειά μας.

Εμείς σαν Διοίκηση, σαν 'Εφημερίδα, σαν άνθρωποι κάνουμε σφάλματα, όμως είμαστε μια θέση, μια πραγματικότητα, είμαστε ένα ζωντανό κομμάτι. 'Εκείνοι όμως τί κάνουν; Ασφαλώς ένα βαρύ βασισμένο σφάλμα, ασυγχώρητο αν θέλετε, συνοδεύουν τις επικρίσεις των, την κριτική τους με την άρνηση. 'Εφ' ουδ' εγώ δεν ικανοποιούμαι με την προσπάθειαν των άλλων, δεν κάνω τίποτε. 'Αρνούνται να βοηθήσω, αρνούνται να περπατήσω πλάι - πλάι με τους άλλους.

Τα είπαμε πολλές φορές, πώς ούδεις έχει κάποιο συμφέρον είτε προδολής, είτε οικονομικό από την 'Αδελφότητα ή την 'Εφημερίδα. 'Εθελονταί είμαστε όλοι, και αποτελεί τίτλον τιμής γιά όλους το ότι χάνουν από τον χρόνον της εργασίας των, ασχολούμενοι με τα κοινά.

Έχει όμως ή 'Αδελφότητα από της ίδρύσεώς της να επιδείξη άρκετή δράση. Και δεν θα ήταν ανώμαλη να αναφερθούμε σ' αυτήν τελευταία δεν ακούγοντο κάτι ψιθυροί ότι ούδεμία δράσιν έχει να επιδείξη ή 'Αδελφότητα. Μερικά όμως παραδείγματα μπορούν να πείσουν και τον πλέον δύστροπον γιά το αντίθετον.

1) Μήπως δεν είναι έργον το ότι μια μικρή σαν την δική μας 'Αδελφότητα κατώρθωσε να εκδώσῃ ένα μηνιαίον δημοσιογραφικόν όργανον, που αποτελεί γιά μας τοῦλάχιστον πραγματικόν τίτλον τιμής; Φως στο σκοτάδι.

2) Μήπως είναι ψέμματα ή εκ-

δόσεις του Λευκάματος, έστω και αν υπάρχουν άτέλειες σ' αυτό; (Είναι ένα έργο που πολλοί άλλοι επεκρότησαν).

3) Μήπως δεν βοηθήθηκαν τα χωριά μας σε κοινωφελή έργα; (Πίστα χοροῦ, 'Εστιατόριον μαθητῶν κλπ.)

4) Μήπως δεν είναι αλήθεια το ότι αρκετοί άρρωστοι και άποροι βοηθήθηκαν από την 'Αδελφότητα; (Μας έρχον κατά πρώτον λόγον ήθικούς συμπαράστατες).

5) Μήπως δεν έγινε άρκετή προσπάθεια γιά την συγκοινωνία στα χωριά μας με το να κυκλοφορή σήμερα άνθρωπινόν αυτόκίνητο;

6) Μήπως δεν έγιναν διαδηλώματα γιά την ασφαλίτιστωση του δρόμου;

7) Μήπως δεν έγινε προσπάθεια γιά την εγκατάστασῃ 'Υγειονομικοῦ Κέντρου σ' ένα απ' τα χωριά μας;

Με μόνο αυτά τα παραδείγματα μπορεί κανένας να πῇ πῶς ή 'Αδελφότητα είναι ζωντανός οργανισμός που μπορεί να επιδιώξη την λύσιν σέ μια σειρά προβλήματων, όμως όλα αυτά που έγιναν, έγιναν γιάτί κινήθηκαν αρκετοί άνθρωποι σαν συμπαράστατες του Δ.Σ. της 'Αδελφότητας.

Εγιναν πραγματικότητα αρκετοί σκοποί γιά τους οποίους ιδρύθη ή 'Αδελφότητα, όμως αυτά που έγιναν, έγιναν γιάτί το θέλησαν πολλοί, όλοι, τότε δεν υπάρχουν επικρίσεις, υπήρχεν γόνιμος, κολλήσιμος κριτική με ένα σκοπό την προσπάθεια ανόδου της 'Αδελφότητας σέ τέτοιο επίπεδο, ώστε να μπορέσῃ να φέρη σέ πέρας όλη την αποστολή της.

Εμείς καλούμε όλους όσους νομίζουν πῶς ή Διοίκησης της 'Αδελφότητας σφάλει να μπούν στίς γραμμές, ώστε με τις δικές τους υποδείξεις, με τις δικές τους σκέψεις να οδηγηθούμε ασφαλέστερα στο δρόμο που ταιριάζει σέ μας και στην εποχή μας, στα προβλήματά μας, στίς επιδιώξεις μας.

Όλα τα έκλεγμένα μέχρι σήμερα Συμβούλια είχαν και έχουν πάντα σαν πρώτο καθήκον την ένότητα όλων των Συμπatriωτῶν και με την αρχήν αυτή ξεκινάμε να την καλύτερα οργανωμένη 'Αδελφότητα.

Μπορεί στη πορεία να έγιναν ή να γίνονται σφάλματα, άλλα πιστεύουμε πῶς όπισσμένοι με την πείρα των σφαλμάτων ή 'Αδελφότητα θα πάη όπωσδήποτε μπροστά.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ λοιπόν γιά να δοῦμε, να εθάνῃ ή 'Ανελφότητα, έκει που θέλουμε όλοι. Είμαστε το παράδειγμα πρὸς μέμῃσιν, δες γίνωμε το φῶς, ο δδηγός γιά τους άλλους.

ΕΝΕΚΡΙΘΗ Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΕΙΣ ΡΟΔΑΥΗΝ

Με ενέργειες του Δ. Συμβουλίου της 'Αδελφότητας και προσωπικά του Προέδρου κ. Θεοφάνη Γεωργίου ενεκρίθη ή ίδρυσις παρά του άρμοδίου 'Υπουργείου 'Υγειονομικοῦ Σταθμοῦ εἰς τήν Ροδαυήν.

Το Δ. Συμβούλιον στην προσπάθειαν του γιά την βελτίωσιν των συνθηκῶν ζωῆς των Συμπatriωτῶν μας κατοίκων της ιδιαίτερας μας πατρίδας είδε την ελπίσιν και με τράσασιν του προέδρου κινήθη ρῶς αὐτήν την κατεύθυνσιν σήμερα εύρισκόμεθα εἰς τήν εύχάριστον θέσιν να πούμε πῶς πραγματοποιήθηκε εἰς μας ακόμη στόχος μας.

Αξίζει πραγματικά κάθε έπαινος στον κ. Θ. Γεωργίου, που ακούραστος πάντα έφερε σέ πέρας ένα έργον και δύσκολο άλλα και τόσο χρήσιμο.

Θα ήταν δίωας παράλειψις να μην αναφερθούμε εδῶ στην συμπαραστάσῃ του Συμπatriωτῆ μας κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου Λ) ντου του 'Υπουργείου 'Υγεινῆς, που τό ενδιαφέρων του γιά τον τόπο μας είναι τόσο μεγάλο, ώστε νοιάζουμε ύποχρεωμένοι σαν σύνολον και να είναι δέδωτος πῶς πάντα θα έκτιμούμε τας προσπάθειάς του, είτε αὐτῆς άφορῶν άτομικάς εξυπηρετήσεις είτε έργα κοινωφελή.

Εὔγε λοιπόν σὸν άξιον συμπαραστάτην μας, τον Συμπatriωτῆ μας κ. Παπαγεωργίου.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Οὐ Θάντ:

ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ, 'Απρίλιος. 'Ο γεν. γραμματεὺς του ΟΗΕ κ. Οὐ Θάντ σχεδιάζει σήμερα να διακηρύξη δημοσίᾳ δια πόιν λόγον φρονεῖ ότι τα 'Ηνωμένα 'Εθνη δεν δύνανται ἐπὶ του παρόντος να παρέμβουν θετικῶς εἰς τήν διένεξιν δια τὸ Βιετνάμ.

Ο κ. Θάντ εξέφρασε άπισσιοδοσίαν δια τήν ρύθμισιν του διεθνικοῦ και εδῆλσεν ένῶπιον της ύπουργικῆς διασκέψεως του Συμβουλίου της Εὐρώπης ότι δεν διακρίνει δυνατότητα ρυθμίσεως της κρίσεως μέσω διαπραγματεύσεων.

Ο κ. Θάντ έχαράκτηρισε τον πόλεμον ὡς τήν σοβαροῦτεράν απειλήν κατ' τήν παγκοσμίου εἰρήνης. Ἐν ὅψει της συνεχιζόμενης συγκρούσεως των πολιτικῶν ἐπιδίδεσθων τῶν ΗΠΑ και της Κίνας εἰς τήν 'Ασίαν.

Εκλείσαν ὀγδόντα χρόνια από την ήμέρα που κηρύχθηκε στο Σικάγο ή αίματηρή έκείνη γενική άπεργία που δδηγήσε στην παγκόσμια καθιέρωση της ὀκτάωρης εργασίας. Το μεγάλο εργατικό συνέδριο που συνήλθε λίγα χρόνια άργότερα, στο Παρίσι, απέφασσε να γιορτάζεται κάθε χρόνο σ' όλες τις χώρες του κόσμου ή εργατική Πρωτομαγιά σαν μέρα μεγάλης νίκης των εργατῶν. 'Ετσι κάθε 1η Μαΐου οι εργάτες όλης της Γῆς τιμῶν τή μνήμη των συντρόφων τους που έπεσαν τότε στο Σικάγο με γενική πανεργατική άπεργία και με μεγάλας συγκεντρώσεις στις όποιες αναλύουν τὸ νόημα και τή σημασία της γιορτῆς αὐτῆς.

Βέβαια, τούτο δεν σημαίνει ότι το έθλο της άπεργίας χρησιμοποιήθηκε γιά πρώτη φορά από τους εργάτες του Σικάγο πριν από 80 χρόνια. 'Η άπεργία είναι τόσο αρχαία ὡς και ή εργασία, ή μάλλον ὡς και ή εκμετάλλευση των άσθενεστέρων τάξεων από τις ισχυρότερες. 'Ενα κλασσικό παράδειγμα μαζικής άπεργίας είναι έξοδος των Ισραηλιτῶν από την Αίγυπτο, ὡπως επίσης και ή έξο-

ΤΟ ΣΙΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΣΕΓΕΣ

"Οχι μόνο Συνέδρια, αλλά και άγῶνες

Ο σιτοπαραγωγικός κόσμος της χώρας μας θ' αντιμετώπισῃ έφέτος τήν πιο δύσκολη χρονιά της τελευταίας δεκαετίας. Πραγματικά, αν ή μέση τιμή συγκέντρωσης του σιταριού στην ὀκταετία 1956—63 κυμάνθηκε γύρω στις 3 δρχ. το κίλο, γιά να ανέβει στις 3,30 το 1964 και να πέσει στις 2,70 το 1965, έφέτος,

ο σιτοπαραγωγικός κόσμος της χώρας μας θ' αντιμετώπισῃ έφέτος τήν πιο δύσκολη χρονιά της τελευταίας δεκαετίας.

Πραγματικά, αν ή μέση τιμή συγκέντρωσης του σιταριού στην ὀκταετία 1956—63 κυμάνθηκε γύρω στις 3 δρχ. το κίλο, γιά να ανέβει στις 3,30 το 1964 και να πέσει στις 2,70 το 1965, έφέτος,

ο σιτοπαραγωγικός κόσμος της χώρας μας θ' αντιμετώπισῃ έφέτος τήν πιο δύσκολη χρονιά της τελευταίας δεκαετίας.

Από το Συνελθόν εἰς Αθήνας Έκτακτον Σιτικόν Συνέδριον.

με τις τιμές που έχει καθορίσει ή σημερινή κυβέρνηση, ή μέση τιμή θα πέσει ακόμα πιο χαμηλά.

Όπως είναι γνωστό, περυσί, με την περικοπή των λεγομένων προνομιακών τιμών, αφαιρέθηκε από το εισόδημα των μικρών σιτοπαραγωγῶν ένα ποσὸ περίπου 400 εκ. δραχμῶν. Έφέτος, αν δεν αναθεωρηθῶν τα μέτρα που έχουν εξαγγελθῇ, θα υπάρξει και νέα σημαντική μείωση του εισοδήματος των σιτοπαραγωγῶν. Μιλούμε δέβαινα, μόνο γιά τή μείωση που προκαλείται κατά τρόπο άπὸλυτο από τήν πτώση των τιμών του σιταριού. 'Αν υπολογίσουμε και τήν άνοδο του τιμαρίθμου, που έγινε στο ίδιο διάστημα, τότε ή μείωση αὐτή θα είναι ακόμα μεγαλύτερη.

Είναι σκόπιμο ν' αναφερθῇ, ὅτι, ἔνῳ στη χώρα μας, που έχει συνδεθῇ με τήν ΕΟΚ και επιδιώκεται ή εναρμόνιση της γεωργικῆς μας πολιτικῆς με εκείνη της ΕΟΚ — ακολουθείται ή πολιτική της μείωσης των τιμών του σιταριού, στην ΕΟΚ ή μέση τιμή που απολαμβάνουν οι σιτοπαραγωγοί ξεπερνά τί 3,20 δρχ. το κίλο, ἔνῳ είναι γνωστό ότι και οι αποδόσεις στις χώρες αὐτῆς είναι σημαν

περιορισμὸς της σιτοκαλλιέργειας πάσα θυσία.

Έχει τονισθῇ πολλές φορές, ότι αν δεν εξασφαλισθῇ άνώτερο εισόδημα από τις νέες καλλιέργειες, που πρέπει ν' αναπτυχθῶν, δεν άνοιχθῶν ξένες αγορές γιά τα προϊόντα των νέων καλλιεργειῶν, δε δημιουργηθῶν οι αναγκαῖες βιομηχανίες γιά τήν αξιοποίηση των πλεονασμάτων τους, και δε μειωθῇ τὸ κόστος παραγωγῆς των προϊόντων αὐτῶν των καλλιεργειῶν, ή άναδιάρθρωση θα μένει στα χαρτιά. Και μέτρα σαν αὐτά που εξαγγέλλθηκαν γιά τὸ σιτάρι δεν ὀδηγοῦν στην άναδιάρθρωση των καλλιεργειῶν, άλλα μονάχα στη μείωση του εισοδήματος των σιτοπαραγωγῶν και στη δέδωτη συντριβὴ των μικρών σιτοκαλλιεργητῶν. Δεν θα μπορούσε φυσικά κανείς να περιμένει διαφορετική πολιτική από τήν σημερινή κυβέρνηση.

Αὐτά όλα οι σιτοπαραγωγοί τα γνωρίζουν τῶς πολύ καλά. Σε έφετημῆς συσκέψεις των οργανώσεων τους, τα αἰτήματά τους έχουν διατυπωθῇ καθαρά. Το βασικό αίτημα είναι ή αναθεώρηση των μέτρων γιά τὸ σιτάρι, ο καθορι-

γῶν. Είναι φανερό ότι οι σιτοπαραγωγοί πρέπει ν' αντιμετώπισουν τή νέα έπίθεση έναντίον τους με συντονισμένη αγωνιστική κινητοποίηση.

Υπ' αὐτῆς τις συνθήκες, ή διοίκηση της ΠΑΣΕΓΕΣ ὀργάνωσε συνέδριο γιά τὸ σιτικό στις 25 'Απριλίου. Διερωτῶται κανείς: Ποιά νέα στοιχεία προστέθηκαν στο μεταξύ ὡστε να χρειάζεται νέα βαθύτερη και πιο έξονυχιστική μελέτη του σιτικού προβλήματος; Θά ήταν δυνατό, βέβαια, ένα τέτοιο συνέδριο εκπροσώπων των βασικῶν ὀργανώσεων του αγροτικού κόσμου ν' αποτελέσει τήν άρχή των κινητοποιήσεων των σιτοπαραγωγῶν. 'Ηταν όμως ή σύσκεψη που ὀργανώνει ή διοίκηση της ΠΑΣΕΓΕΣ ένα τέτοιο συνέδριο; 'Αν οι σιτοπαραγωγοί θα σισθῶν στην πείρα τους από άνάλογες περιπτώσεις, πρέπει να είναι γεμάτοι δυσπιστία.

Η τακτική που ακολουθεῖ ή διοίκηση της ΠΑΣΕΓΕΣ —παρά τις παραλλαγές της— είναι ή ίδια. Όταν τα προβλήματα ωριμάζουν και οι αγρότες αρχίζουν να κινούνται γιά άγῶνες, ή διοίκηση της ΠΑΣΕΓΕΣ σπεύδει να (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2α Σελίδα)

Η έπιφυλλιδα μας

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ και ή ιστορία της

δός των πληθειῶν από τή Ρώμη που απέληξε σέ νίκη με αποτέλεσμα να άναγνωρισθῇ σ' αὐτούς το δικαίωμα της έκλογῆς δικῶν τους δημάρχων.

Με τήν δημιουργία των πρώτων συντεχνιῶν στην Εὐρώπη του Μεσαίωνα και της 'Αναγέννησης ξεσπασαν και οι πρώτες άπεργίες, ίδιως στη Γαλλία και στην 'Αγγλία. Μόνο που τότε ή άπεργία δεν έμενε άτιμώρητη γιάτί οι εργοδότες είχαν σχεδόν δικαίωμα ζωῆς ή θανάτου ἐπὶ των εργαζομένων και το κράτος συνεργαζόταν συχνά μαζί τους. Οι εργάτες ἦσαν ύποχρεωμένοι να δουλεύουν πάω από 10 ὥρες ή δε άμοιβή τους μόλις έπαρκοῦσε γιά να διατηροῦνται στη ζωή. Το μαστίγωμα ήταν σύνηθες φαινόμενο. Οι άρρώστους μαστιγαν τους εργαζομένους και δεν υπήρχε οὔτε στοιχειώδης άσφάλιση. Όσο ὡμως πιο στυγνές ήταν οι

συνθήκες εργασίας τόσο πιο έντονες ήταν και οι διαμαρτυρίες. Τότε έκαναν γιά πρώτη φορά τήν εμφάνισή τους τα συνδικάτα και οι ὀργανώσεις των εργατῶν. Στην αρχή ήταν παράνομες, άργότερα ὡμως άρχισαν να άναγνωρίζονται και να νομιμοποιούνται.

Η πρώτη ὀργανωμένη άπεργία έγινε το 1740 στην 'Αμερική από τους άρτεργάτες και ὑπῆρξε νικηφόρος. 'Ακολούθησαν άλλες μεγάλες άπεργίες στην 'Αγγλία, στη Γαλλία, στη Γερμανία, στην 'Ελβετία, στο Βέλγιο και σ' όλες τις χώρες που έχτιζαν εργοστάσια και βιομηχανίες. 'Η πιο περιέργη απ' όλες ήταν ή άπεργία των άστνομικῶν της Βοστώνης στα 1919.

Πολλές άπεργίες κατέληγαν σέ αίματηρές συγκρούσεις, ὡπως ή άπεργία των 'Αμερικανῶν σιδηροδρομικῶν στα 1877 κατά τήν ὁποία ο στρατός είχε διαταχθῇ να

χτυπήσει τους άπεργούς άλλα άρνήθηκε και τή δουλειά αὐτή ανέλαβε ή άστυνομία.

Όταν οι εργάτες είδαν ότι με το έθλο της άπεργίας κατάφεραν να λύσουν πολλά από τα προβλήματά τους δεν άργησαν ν' χρησιμοποιῶν το έθλο αὐτό και γιά γενικότερες διεκδικήσεις πολιτικού περιεχομένου. Στο Βέλγιο και στη Σουηδία κηρύχθηκαν μεγάλες άπεργίες γιά τή διεκδίκηση του άπεργιακού δικαιώματος που ήταν ἔκτος νόμου. Στην 'Ιταλία έγιναν άπεργιακοί άγῶνες γιά τὸ σεβασμὸ της ζωῆς των εργατῶν. Στη Ρωσία ξεσπασαν επίσης μεγάλες άπεργίες στα 1905 με αίτημα τις πολιτικές ελευθερίες.

Πριν από τον Πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο χάθηκαν 30 εκατομμύρια μέρες εργασίας εξ αίτίας γενικῶν πολιτικῶν άπεργιῶν σέ όλες τις χώρες της Εὐρώπης. Ένα από τα αίτήματα ήταν ή εἰρήνη και ο άφοπλισμός. Μετά τον πόλεμο έκείνο ξεσπασαν άλλες άπεργίες με οικονομικά άλλα κα πολιτικά μαζί αίτήματα. 'Ονομαστῶς είναι οι άπεργίες των 'Αγγλῶν άθρακωρύχων που έγιναν αίτία ν' αλλάξῃ ή εργατική νομοθεσία στην 'Αγγλία.

ΑΡΑΧΘΙΝΗ ΣΑΤΙΡΑ

Τὰ δάρη... και ο Μ-ΟΧΛΟΣ...

Τρέμουν οι μελλοθάνατοι... «μονάγοι» σαν ζαγάρια γιάτί άλλα περίμεναν κι' άλλους ήλθαν τα ζάρια θέλανε τήν έκτόκωση μετά το πραξικόπημα άλλα γιά άπάντηση —σκληρά— νοώσαν το σφυροκόπημα.

Τρεις κυβερνήσεις φτιάσαν με σάλτσα τήν φοβέρα. Τρεις κυβερνήσεις φτιάσαν χωρίς τον ξενόδοχο ημιά του κλέφτη, δυο του κλέφτη, τρεις και τήν κακή του (μέρα και ίδιως όταν ούτος μπαίνει από τήν «καπνοδόχο».

Τρέμουν οι μελλοθάνατοι και μάλιστα δικαίως διότι τίτλοι και λοιπά θα φύγουν με το «τέως» μοναδική άνάμνηση θα μείνῃ ή αίσχυνή και ή ένάντια στον λαό, πολλῶν παραφροσύνη.

Τὸ τέλος των θα σφραγισθῇ και μάλιστα συντόμως όταν θα άνοίξη στον λαό —πρὸς έκλογάς— ο δρόμος σ' αὐτὸν τὸν ὄχλον τὸν Μ —ΟΧΛΟΝ που δέχεται θυσίας και θέλει τήν πατρίδα του «ΟΧΙ» σαν τῆς 'Ασίας.

5.5.1966

ΑΝΤΑΙΟΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Πρός
Την Έφημερίδα «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Κύριε Διευθυντά,

Θα μου επιτραπεί να σημειώσω λίγα λόγια σαν απάντηση στις επιστολές τόσο του κ. Ν.Κ. όσο και του κ. Γεωργίου, «Αντωνίου».

Ίσως να έπρεπε η απάντηση να ήταν πιο έκτακτη, αλλά για να μην γίνει η έφημερίδα μας χώρος προσωπικών αντιδικιών και λύση διαφορών μεταξύ μας, περιορίζομαι στα εξής:

Παρακαλώ τους κ.κ. επιστολογράφους να ενομελοποιήσουν τα δικά μου άρθρα και τις δικές τους επιστολές, γιατί νομίζω ότι και οι δύο δεν κατάλαβαν το πνεύμα τούτων, αφού απομόνωσαν δύο τρεις λέξεις αυτά και διέγλωσαν συμπέρασμα.

Ας προσέξω ο κ. Αντωνίου πως εγώ καταλήνω στο άρθρον μου «ΤΑ Πολιτικά» και πως καταλήγει ο ίδιος στην επιστολή του.

Για τον κ. Ν.Κ., εκτός του ότι παρεξήγησε τις εκρίσεις και προ-

και να αναδειχθώ το Έργατικό Κάμμα σαν ένα από τα δύο ισχυρότερα της χώρας.

Στην Ελλάδα η ιστορία των απεργιών και των εργατικών κινητοποιήσεων αρχίζει από την εποχή της Τουρκοκρατίας. Λέγεται ότι οι πρώτες απεργίες έγιναν στα Αμπελάκια της Θεσσαλίας, που είχαν προετοιμασμένες διωκτικές. Έντονι αγώνες έγιναν αργότερα στη Σύρο και στο Λαύριο, στη Θεσσαλονίκη, στην Καβάλα, στο Βόλο, στον Πειραιά και στην Αθήνα από οργανωμένες τάξεις όπως οι άρτερες γάτες οι σιδηροδρομικοί, οι καπνεργάτες και οι δημόσιοι υπάλληλοι. Μερικές από τις απεργίες εκείνες ήταν αιματηρές και οδήγησαν σε ανατροπές κυβερνήσεων.

Γενικές απεργίες κηρύχθηκαν στην κατοχή έναντι της πολιτικής επίστασης και της καθόδου των Βουλγάρων στη Μακεδονία και στη Θράκη. Μετά τον πόλεμο έγιναν αρκετές γενικές απεργίες ιδίως των δημοσίων υπαλλήλων, των εκπαιδευτικών, των συγκοινωνιών και άλλων κλάδων. Κάθε γενική απεργία παίρνει τον χαρακτήρα της πολιτικής, γιατί υποχρεώνει το Κράτος να επέμβει είτε υπέρ των απεργών είτε υπέρ των εργοδότην.

Υπάρχουν πολλές μορφές απεργιών αγώνων. Οι κυριότερες είναι οι εξής:

Γενική απεργία: Χρησιμοποιείται σε περίοδο μεγάλης οικονομικής καταπίεσης πολιτικής άσταθειας και πολεμικών γεγονότων.

Δευκή απεργία: Οι εργάτες προσέρχονται στις επιχειρήσεις αλλά δεν εργάζονται. Συνήθως διαρκεί ένα 24ωρο ή ένα 48ωρο.

Κυκλική απεργία: Άρρηγοι διαδοχικά ό ένας κλάδος μετά τον άλλον και το ένα τμήμα μιας επιχείρησης μετά το άλλο.

Απεργία αλληλεγγύης: Οι εργάτες ενός κλάδου απεργούν σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους εργάτες συγγενικού κλάδου.

Στάσεις εργασίας: Είναι ένα είδος προειδοποιητικής απεργίας. Οι εργάτες προσέρχονται αλλά δεν εργάζονται. Διαρκεί λίγες ώρες.

Απεργία πείνης: Είναι το εσχάτο όπλο και αποδίδεται στο να προκαλέσει το ενδιαφέρον των αρχών. Χρησιμοποιείται συνήθως από καταδίκους, από φοιτητές και από πολιτικούς ηγέτες. Για πρώτη φορά καθιερώθηκε από τον Ιρλανδό δήμαρχο του Κόρκ, τον περίφημο αγωνιστή Μάκ Σουρρέν, ήρωα του Ιρλανδικού απελευθερωτικού αγώνος, που πέθανε ύστερα από απεργία πείνης 42 ημερών μέσα στις φυλακές το 1920. Όνομαστές επίσης ήταν οι απεργίες πείνης του Γκάντι, που συνέλασαν στην ανεξαρτησία των Ινδιών, γιατί ηλεκτρίζουν τις μάζες των Ινδών στην παθητική αντίσταση κατά των Άγγλων.

Οι εργοδότες αντιδρούν στις απεργίες με το λεγόμενο «λόκ άουτ», δηλαδή με δική τους απεργία, που τους απαλλάσσει από την υποχρέωση να πληρώνουν απεργιακά ήμερομίσθια. Τον κλάδο, πάλι, από τη μεριά του, αντιδρά με το μέτρο της πολιτικής επίστασης όπως όταν κρίνει ότι οι απεργίες παραδίδονται το δημόσιο συμφέρον.

οπτικές» θα ήταν καλύτερα να γνώριζε το Καταστατικό του Συλλόγου διότι σε μερικά σημεία της επιστολής του θα ήταν χρήσιμα.

Με εξαιρετική τιμή
ΘΕΟΦ. ΘΕΟΔΩΡΑΣ

Πριν από λίγα χρόνια, μία ομάδα από έτους γεμάτοι από ένθουσιασμό και αγάπη για τον τόπον τους σκέφθηκαν πως θα ήταν εφάρστος και ως ιδέα και ως πράξη να φτιάξουν ένα σωματείο που θα τους ένωσε περισσότερον ανάμεσά τους αλλά και ιδιαίτερος με τους ανθρώπους του χωριού τους.

Δοθήκαμε λοιπόν όλοι για έναν σκοπό. Να γίνει η «Αδελφότητα». Και έγινε. Όσοι ήταν κοντά μας γνωρίζουν τις δυσκολίες και τους κόπους που χρειάστηκαν να καταβάλλουμε. Ένα πράγμα με είχεν προσωπικώς ενδιαφέρει και το όποιον με έκανε να αισιοδοξώ ότι θα γίνει η καλύτερη «Αδελφότητα» της Αθήνας: Η καθολική συμμετοχή όλων. Μα και η θέληση για παραπέρα εξέλιξη που εκδηλωνόταν ανάμεσά μας ήταν μία τεράστια δύναμη που έπρεπε να την αξιοποιήσουμε. Είχα τότε δηλώσει ότι η «Αδελφότητα» θα παραμείνει «Αδελφότητα» και ως λέξεις και ως περιεχόμενο. Είχαμε τάξει σκοπούς Ιδανικούς που έπρεπε να εκπληρωθούν με τον καιρό.

Στόν κύκλο μας, στο πεδίο δράσώς μας υπήσθησαν κατόπιν τα προσωπικά πάθη, πολλές φορές και μίσος θα μπορούσα να πω με επέκταση ακόμη στις πολιτικές αντιθέσεις. Ποιοί είναι αυτοί οι οποίοι δημιουργούν αυτήν την κακοπιστία και τις μικροπαρατηρήσεις, μικρότητες κατ' έμέ; Πιστεύω πως βρίσκονται έξω από την «Αδελφότητα».

Εμείς ξεκινάμε από την σκέψη πως ό,τι επιδιώκει η «Αδελφότητα» το επιδιώκει δια το καλόν όλων μας. Δεν έχουμε πρόθεση να κτυπάμε τον καθένα εκεί που πονάει. Άπεναντίας θέλουμε να συμπονοούμε όσων ένας άνθρωπος.

Βγάλαμε την έφημερίδα. Ένα σωρό προβλήματα. Για όσους γνωρίζουν ένας πραγματικός κικεάνας. Σούγραφε κάποιος κάτι, συγχωριανός όπως ούχποτε, πρέπει να το δημοσιεύσει παρ' όλο που πολλές φορές δεν θα πρέπει. Τί πρέπει να γίνει, να τον χάσουμε και μαζί του και τόσους άλλους που σκέπτονται τα ίδια; Από εκεί και πέρα άοχιζει ο κύκλος των κουτσομπολιών και των επικρίσεων... προστριβές και φαγωμάρες.

Δεν τάξαμε και δεν πρόκειται να τάξουμε κανένα κόμμα ή πολιτικό πρόσωπο κάτω από την «Αδελφότητα», διότι αυτό είναι κατ' έμέ πολιτική. Πολιτική δεν είναι όταν αναφερόμεθα στα γεγονότα τα διεθνή με κάποιον άμεροληπτον δέξια, μόνον και μόνον δια να ενημερωθώμεθα και τίποτε επί πλέον. Πρέπει να λείπει η κακοπιστία. Δεν αρκεί η εύκολος κριτική, ωφελεί περισσότερο η υπό-

δείξεις, ή πρότασις ή όποια πάντα θα άκουσθῃ.

Λοιπόν χρειάζαστε συμβόλιον ανάμεσά μας. Όλοι για όλους. Μακριά από τα πάθη και προπαντός τα σχόλια και επικρίσεις. Ας προσφέρουμε όλοι μας ό,τι μπορούμε. Τα προβλήματα μας είναι δικά μας και περιμένουν από μέσα τους ίδιους την καλύτερη λύση τους.

ΚΙΜΩΝ Γ. ΜΠΑΡΤΩΚΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μέσα σε μία χαρούμενη ατμόσφαιρα γεμάτη από πολυπληθείς συγγενείς φίλους και γνωστούς, ετελέσθησαν την 14ην 'Απριλίου ήμεραν Πέμπτην, εις τόν Ναόν του 'Αγίου Διονυσίου του 'Αρεοπαγίτου οι γάμοι του εκλεκτού νέου επιστήμου 'Ιστρού κ. Νικολάου Γ. Βαράκη εκ Καβάλλας, μετά της καλλιμόρφου και χαριτωμένης και δια πολλών χαρισμάτων πεπρωκισμένης διδος Κάτιας Χρ. Παπαστεργίου 'Ιατρού - Μικροβιολόγου προσφιλούς συγγενούς του Διευθυντού Φυλακόν Κασαβετίας κ. Χρήστου Παπαστεργίου εκ Ραφαναίων - 'Αρτης, και της Σπυριδούλας το γένος Χρ. Καλιακάτσου εκ Ναζαίων.

Ο Μητροπολίτης Βόλου κ.κ. Δαμασκηνός όστις ήλθε δια να χοροστατήσει και εύλογηση το μυστήριον, ο 'Αρχιμανδρίτης και οι τρεις Ιερείς του Ναού, ή χορωδία τών 'Ιεροψαλτών, προσέδιδον μίαν εύκον μυσταγωγίαν, επιδολιγμένης και μεγαλοπρεπειας.

Τους νυμφικούς στεφάνους αντήλαξε ο δουλεις της Καβάλλας κ. Νικολαΐδης, βοηθούμενος υπό του επίσης δουλετου κ. Δυμπερή.

Παράνυμφαι ήσαν αι χαριτωμένες μικραι Σόφη 'Αιστ. Κατσαούνη 'Οδοντογτράφου και 'Αντη Εύαγ. Κατσαούνη Χημικού.

Εύχομαι ολόψυχως εις μέν το ζεύγος μια καινούργια και εύτυχισμένη ζωή, εις δε τους γονείς Χρήστον και Σπυριδούλα Παπαστεργίου να δοκιμάσουν την ίδια χαρά και στην μικρότερη θυγατέρα των 'Αλίκη σπουδάζουσαν εις 'Ιταλίαν.

ΔΗΜ. Κ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Οι ξενητεμένοι Νησιωτίται και προ πάντος οι εκ Ναζαίων καταγόμενοι με πικρίαν και άπογοήτευσιν επληροφόρησαν ότι η Πανήγυρις του 'Αγίου Γεωργίου εις την τούαν θεαματικήν θέσιν στο Παλινόχωρι, κα πού κάθε χρόνο συνεκέντρωνε τόσον εκ του χωριού μας όσον και εκ των γύρων χωριών και προ πάντος εκ της Πουλιάνας πολλούς πανηγυριστάς, δεν επραγματοποιήθη. Τα αίτια δεν τα γνωρίζομεν. Σήμερον δεν θα επεκταθώμεν εις το σπουδαιότατον τουτο ζήτημα θα άναμένωμεν από τους υπεύθυνους να μας πληροφορήσουν τα αίτια της μεταπτώσεως της ώραςίας αυτής εκ-

Κοινωνικά

Ο 'Ιωάννης Ν. Καλιακάτσος ετέλεσε τους γάμους του μετά της διδος Αικατερίνης 'Αγγελῃ εκ Γρακιού την 11ην 'Απριλίου 1966 εις Ναζαίους. Τους νυμφικούς στεφάνους αντήλαξε ο κ. 'Επαμ. Ρακάπουλος βοηθούμενος υπό της συζύγου τους.

Μετά την τέλειση του μυστηρίου επηκολούθησε χορός με κλάρινά μέχρι πρωίας.

Εύχομαι διόν άνεφελον και εύτυχῃ.

Ο Πέτρος Κ. Λαμπράκης εκ Ναζαίων και ή Δίς Δ. Σιαφάρικα εκ Πιστιανών ετέλεσαν τους γάμους των έν 'Αθήναις εις την εκκλησίαν 'Αγίου Δημητρίου 'Αμπελοκήπων την 17ην 'Απριλίου. Παρέστησαν πολλοί συμπατριώται.

Εύχομαι διόν εύτυχισμένον και χαρούμενον.

Την 16ην 'Απριλίου 1966 ετελέσθησαν εις Ναζαίους οι άρραβόνες του κ. Ναστ. Κωσταδασίλη εκ 'Αθηνών με την διδα Λούλα Χρ. Καλιακάτσου.

Τους εύχομαι ταχείαν την στέλειν.

Την Κυριακήν 24ην 'Απριλίου, ετελέσθη το Μνημόσυνον της Λαμπρινῃς Γεωργίου εις την εκκλησίαν του 'Αγίου Γερασίμου 'Ανω 'Ηλυσίων. Παρέστησαν πλῆθος συμπατριωτών τιμώντες έτσι την μνήμη της άξιως υπέρτας, της άξιας Συμπατριώτισσος.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Λόχος νεοσυλλέκτων του γαλλικού στρατού, άκούει τον λοχαγό που μιλά περί φιλοπατρίας. Στο τέλος, επακολουθούν οι έρωτήσεις:

— Πές μου έσύ, τί είναι Πατρίς;

— Πατρίς, κύρ.Λοχαγέ είναι η μητέρα όλων μας...

— Μάλιστα. Πές μου τώρα έσύ, τί είναι σημαία;

— Σημαία, κύρ - λοχαγέ, είναι το σύμβολο της Πατρίδος...

— Πολλή ώραία. Και τώρα, πές μου έσύ, γιατί πρέπει να πεθάνουμε για την Πατρίδα;

Και ο νεοσυλλέκτος:

— Έλα ντέ! Αυτό λέω κι' εγώ...

Η κυρία έξηγεί στην νέα υπηρέτρια τα καθήκοντά της και καταλήγει:

—Και θα δής πόσο πολιτισμένοι είμαστε σ' αυτό το σπίτι.

Και ή κοπέλλα:

— Κατάλαβα, δεν θα με αφήσει σε χλωρό κλαρί ο κύριος.

Το ζεύγος έχει πάει να ιδῃ την έδοχική διλλίτσα που σκέπτεται ν' αγοράσει.

— Λοιπόν; Σας άρέσει; ρωτά

δηλώσεως και τότε θα επανέλθω μεν.

Επί του παρόντος θα τονίσω μεν ότι οι υπεύθυνοι πρέπει να γνωρίζουν ότι όταν η 'Αδελφότητα προσπαθεί να διατηρήση τά ήθα και έθιμα της γενετέρας μας κι' εκείνοι φροντίζουν να τα καταργήσουν δεν πράττουν τίποτε άλλο από το ν' άπομακρύνουν τους ξενητεμένους από την ιδιαίτερα πατρίδα των.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ

ΖΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΓΗ ΚΑΙ ΜΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

Στόν έπιστημονικό κόσμο είναι γνωστή ή θεωρία του 'Ιταλού καθηγητού Πικάρντι, κατά την όποία όλες οι χημικές αντιδράσεις εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη θέσι της γῆς στο στερέωμα και την επίδραση των μαγνητικών δυνάμεων των Γαλαξιών. Ο καθηγητής Πικάρντι κατέληξε σ' αυτό το συμπέρασμα ύστερα από πολυετείς μελέτες και πειράματα. Είναι γνωστόν, ότι ο πλανήτης μας κινείται στον χώρο του γαλαξία μας με την ήλιγγιώδη ταχύτητα των 19 χιλιομέτρων στο δευτερόλεπτο, ενώ συγχρόνως στρέφεται περὶ τον ήλιον.

Καθώς ή τροχιά του είναι έλλειπτική, αλλάζει διαρκώς θέσι, εν σχέσει προς τα μαγνητικά πεδία του γαλαξία μας και των άλλων γαλαξιών.

Αυτή ή διαπίστωση άνοίγει άυπώπτες προοπτικές. Το ανθρώπινο σώμα περικλείει πολλά χημικά στοιχεία, και προ πάντος νερό (60%), στο όποιο επιδρούν οι κοσμικές καταγίδες που συνεντά ή Γῆ στην κίνησή της. Έτσι, ή ύγεια μας και ή ψυχική μας διάθεση επηρεάζονται από το ατελείωτο ταξίδι της Γῆς στο διάστημα.

Έξ άλλου, οι κοσμικές ακτίνες που φάνουν στη Γῆ επιδρούν σ' όλους τους ζωντανούς οργανισμούς. Έχει έτσι διαπιστωθῇ, ότι ή έπιρραση αυτών των ακτίνων μειώνεται, όταν αύξάνεται ή δραστηριότητα του ήλιου. Το ήλεκτρομαγνητικό περιβάλλον στο έποιο ζούμε δέχεται έντονα την έπιρραση των ισχυρών ακτινοβολιών, που προέρχονται από ξαφνικές εκρήξεις πάνω στον ήλιο και την διαχεύει στους ζωντανούς οργανισμούς. Έχει διαπιστωθῇ π.χ., ότι ο αριθμός των νευρασθενικών, που ε'σάγονται στις νευρολογικές ή ψυχιατρικές κλινικές, αύξάνεται όταν αύξάνονται οι ήλιακές κηλίδες.

Όταν ο ήλιος καλύπτεται από «κηλίδες, έκτοξεύει στο στερέωμα μεγάλες ποσότητες μορίων και ήλεκτρομαγνητικών κυμάτων, που διαταράσσουν τον γήινο μαγνητισμό. Αυτή ή αναταραχή μεταδίδεται στον ανθρώπινο έγκέφαλο και έρεθίζει το νευρικό σύστημα.

Αυτό έκανε τον Ρώσο καθηγη-

ό κτηματομεσίτης, Δεν είναι υπέροχη;

— Ναι; μου άρέσει, λέει ή κυρία. Μόνο που κόβει λίγο την έξα αυτό το στενόμακρο κτίριο άπέναντι.

Και ο κτηματομεσίτης:

— Άν είναι μόνο γι' αυτό, μη σάς άπασχολεί; είναι έργοσυνταγομαχικών και από στιγμή σε στιγμή μπορεί να τιναχθῇ στον άέρα...

— Συχαρητήρια, λέγει ο πελάτης στο Διευθυντή του έστιατορίου. Πρώτη φορά στην ζωή μου έφαγα τόσο τρυφερό μπιφτέκι...

Όπότε ο διευθυντής τρέχει άμέσως στην κουζίνα, χωρίς καν ν' απαντήσει και άποάξει το γκαρσόνι από τον γιακά:

— Έξω, άχρείε! φωνάζει. 'Απολύεσαι! Έδώσε το μπιφτέκι μου σε πελάτη...

Δυο φίλες συζητούν σε κάποιο σαλόνι για άλλεργίες.

— Έγώ, λέει ή μία, είμαι τρομερά άλλεργική στη γούνα διζόν...

— Τί φοβερό για μία γυναίκα, παρατρενί με συμπίνα ή άλλη.

— Ναι... Κάθε φορά που θα δώ γυναίκα με γούνα διζόν, με πιάνει άλλο πράγμα, συμπληρώνει ή πρώτη.

Το Σιτικό πρόβλημα

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης Σελίδος)
όργανώσει συσκέψεις, έκδίδει μακροσκελή άνακοινώθεται και περι-ορίζεται σε διαδηλώματα. Η τακτική τους αποδίδει να θαλώνουν τα προβλήματα, να περνά στο μεταξὺ ο καιρός και να έκτονώνεται ή άγωνιστική διάθεση του άγροτικού κόσμου. Πιστεύουμε ότι οι σιτοπαραγωγοί και οι συνεταίριστές, που άκούη την φωνή του άγροτικού κόσμου, δε θα έπιτρέψουν στην διοίκηση της ΠΑΣΕ.ΓΕ.Σ να έκφυλίσει μέσα στη διαδικασία του χαρτοπολέμου τις δικαιοδικήσεις τους. Ένωμένοι θ' άγωνισθόν... θέλει δε θέλει ή διοίκηση της ΠΑΣΕ.ΓΕ.Σ για την άναθεώρηση των κυβερνητικών μέτρων για το σιτάρι και για την ικανοποίηση των αιτημάτων τους.

Διό φίλες συζητούν σε κάποιο σαλόνι για άλλεργίες.

— Έγώ, λέει ή μία, είμαι τρομερά άλλεργική στη γούνα διζόν...

— Τί φοβερό για μία γυναίκα, παρατρενί με συμπίνα ή άλλη.

— Ναι... Κάθε φορά που θα δώ γυναίκα με γούνα διζόν, με πιάνει άλλο πράγμα, συμπληρώνει ή πρώτη.

Το Σιτικό πρόβλημα

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης Σελίδος)
όργανώσει συσκέψεις, έκδίδει μακροσκελή άνακοινώθεται και περι-ορίζεται σε διαδηλώματα. Η τακτική τους αποδίδει να θαλώνουν τα προβλήματα, να περνά στο μεταξὺ ο καιρός και να έκτονώνεται ή άγωνιστική διάθεση του άγροτικού κόσμου. Πιστεύουμε ότι οι σιτοπαραγωγοί και οι συνεταίριστές, που άκούη την φωνή του άγροτικού κόσμου, δε θα έπιτρέψουν στην διοίκηση της ΠΑΣΕ.ΓΕ.Σ να έκφυλίσει μέσα στη διαδικασία του χαρτοπολέμου τις δικαιοδικήσεις τους. Ένωμένοι θ' άγωνισθόν... θέλει δε θέλει ή διοίκηση της ΠΑΣΕ.ΓΕ.Σ για την άναθεώρηση των κυβερνητικών μέτρων για το σιτάρι και για την ικανοποίηση των αιτημάτων τους.

Η Τουρκία άγεται

προς καταστροφή

ΑΓΚΥΡΑ, 'Απρίλιος.

Ός μοναδικόν παράδειγμα Λαού, που άρνείται την πρόδοον και, με την όπισθοδρόμηση, άγεται προς την αυτοκαταστροφήν του, θεωρούνται υπό Δυτικών παρατηρητών τα διαδραματιζόμενα εις την Τουρκίαν, ή όποια διέρχεται πρωτοφανή περίοδον καταπτώσεως.

Αι άντικειμενικά έκδηλώσεις τώνπιστων του 'Αλλάχ συνεχίζονται, μία δε ακόμη προτομή του 'Ατατούρκ κατεστράφη υπό των φαναικών, που εξακολουθούν να αντίτιθενται εις τάς κεμαλικάς μεταρρυθμίσεις. Η κατάσταση άνησχει τους άξιωματικούς της άντικεντρικής επαναστάσεως και ο άφικθεις εις 'Κωνσταντινούπολιν γεν. γραμματέυς του Συμβουλίου 'Εθνικής 'Ασφαλείας στρατηγός Ρεφέτ Ουλγκανάλπ έδήλωσε χαρακτηριστικά πα εξής: «Η Τουρκία καταστρέφεται από τους τράγους και τους τραγοένθες Χοτζάδες. Οι πρώτοι καταστρέφουν τα δάση της, οι δεύτεροι την διάπλωση της τουρκικής Κοινωνίας. Μας οδηγούν προς τα όπισω και πρέπει να έκλείψουν οι μεσάζοντες ούτοι μεταξύ Θεού και ήμών».

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΟΜΑΤΟΠΟΛΤΟΣ ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ — ΔΟΧΕΙΑ — ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ
ΧΥΜΟΣ ΤΟΜΑΤΑΣ ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ ΜΙΣΟΥ ΚΙΛΟΥ
ΣΑΤΑΚΙΑ ΟΛΟ ΚΛΗΡΑ ΑΠΟΦΛΟΙΩΜΕΝΑ
ΚΕΤΣΑΠ ΤΟΜΑΤΑΣ

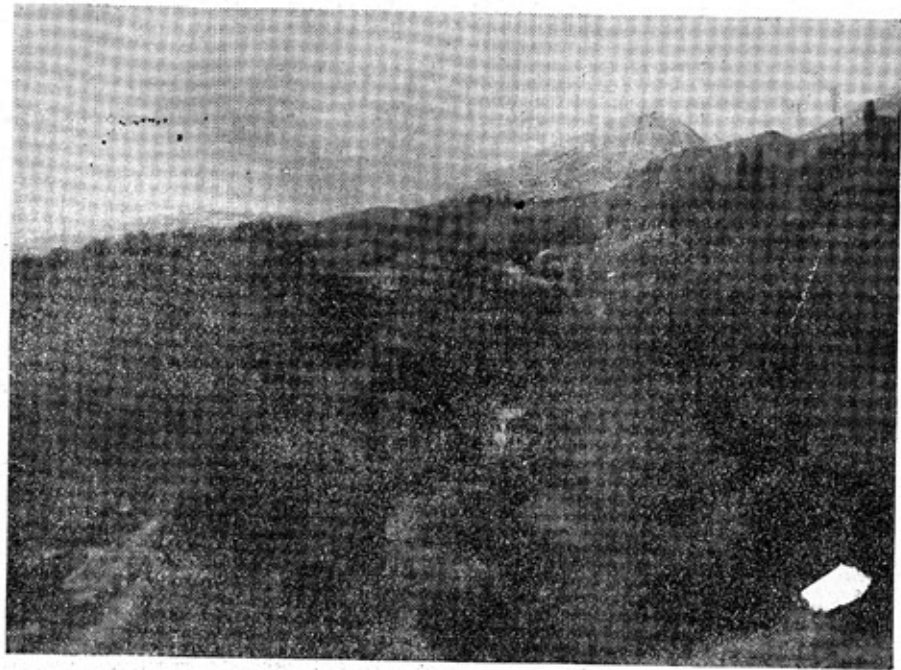
ΜΑΡΜΕΛΑΔΑΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΚΕΡΑΣΙ - ΦΡΑΟΥΛΑ - ΡΟΔΑΚΙΝΟ - ΒΕΡΥΚΟΚΟ
ΚΟΜΠΟΣΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ - ΡΟΔΑΚΙΝΟ - ΒΕΡΥΚΟΚΟ - ΑΧΛΑΔΙ
ΛΑΧΑΝΙΚΑ - ΑΡΑΚΑΣ - ΜΠΑΜΙΕΣ - ΦΑΣΟΛΑΚΙΑ - ΤΟΥΡΛΟΥ ΚΛΠ.

ΝΤΟΛΜΑΔΑΚΙΑ ΠΑΛΑΤΖΗ

ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑ ΔΙΚΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΩΝ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ ΧΩΡΙΣ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΝ

Κεντρική Αποθήκη Θεσσαλονίκη - Φρ. Ρουσόβελτ 24 - Τηλ. 70.633

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ
ΜΗ ΑΠΟΜΟΝΩΝΕΤΕ
ΤΟ ΠΑΙΔΙ
ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΒΡΕΦΟΣ

Θα έχετε ασφαλώς ακούσει, ότι δεν είναι σωστό ένα παιδί, ακόμα και στη βρεφική ηλικία του, να κοιμάται στο δωμάτιο των γονέων του. Ξέρετε, επίσης, ότι το μικρό παιδί χρειάζεται ήσυχια και άερα, απαλλαγμένο από τους καπνούς των τσιγάρων, ή τους ατμούς της κουζίνας. Είναι, συνεπώς, λογικό, να εγκαταστήσετε το παιδί σας, σ' ένα ξεχωριστό δωμάτιο, όπου τίποτα και κανένας δεν θα το ενοχλήσει. Αυτό τουλάχιστον συνιστούσαν, οι παιδίατροι, ως τα τελευταία χρόνια.

Ωστόσο, προσεκτικότερες παρατηρήσεις και ειδικές μυολογικές μελέτες φαίνεται ν' αποδεικνύουν, ότι μια αυστηρή απομόνωση σ' ένα δωμάτιο, μπορεί να κάνει περισσότερο κακό παρά καλό. Το παιδί, για να αναπτυχθεί, χρειάζεται συναισθηματική επαφή με τον πατέρα του και τη μητέρα του, όσο χρειάζεται και τροφή. Ειδικές προσεκτικές έρευνες, απέδειξαν, ότι οι άφορες συνθήκες υγιεινής μαζί με την αυστηρή συναισθηματική απομόνωση είναι δυσμενέστερες για την ανάπτυξη του παιδιού από τις λιγότερο καλές συνθήκες υγιεινής, που επιτρέπουν όμως για διαρκή συναισθηματική επικοινωνία με τους γονείς του. Γιατί η έκδηλος, της μητρικής αγάπης είναι απαραίτητη για το παιδί, όσο και το γάλα για την υγεία του.

Η πρώτη και σπουδαιότερη επαφή είναι φυσικά, ο θηλασμός στο μητρικό στήθος. Η ευδαιμονία του παιδιού στην αγκαλιά της μητέρας του, ή γλύκα και η ζεστασιά του στήθους, τα τρυφερά λόγια, τα χαμόγελα, ο κατευθυνόμενος του αίσθηματος της πείνας, δλ' αυτά συμβάλλουν στο να κάνουν το βρέφος ευτυχισμένο και ξεκούραστο. Ωστόσο, ως την ηλικία των τεσσάρων εβδομάδων, τα μάτια του παιδιού βλέπουν ελάχιστα. Σιγά - σιγά, το παιδί αρχίζει να αισθάνεται το φως του παραθύρου ή της λάμπας. Όλα αυτά, όμως, χάνονται σ' ένα ειδικό ομίχλη, μέσα από την οποία ξεπροβάλλει, κατά κανονικά διαστήματα ένα προσώπο, που γίνεται όλο και πιο γνώριμο. Το προσώπο της μητέρας, στο οποίο το παιδί κορφώνει τα μάτια του, χωρίς ακόμα να είναι ικανό για προσωπικές εκδηλώσεις.

Υστερα, τα διάφορα πράγματα που βρίσκονται κοντά του παύουν συγκεκριμένη μορφή και έρχεται μια μέρα, που το βρέφος διακρίνει καθαρώτερα το πρόσωπο της μητέρας και το χαμόγελό της. Δεν θ' άργησε να τη μιμηθεί, ανταποδίδοντας της αυτό το χαμόγελο, που είναι η πρώτη απόπειρα διαλόγου. Από εκείνη τη στιγμή, τα μάτια του παιδιού θα γίνουν εκφραστικότερα και θα χάσουν αυτό το βαθυγάλανο χρώμα — κοινό σε όλα τα βρέφη — για να πάρουν το όριστικό χρώμα τους.

Από την ηλικία των τριών μηνών, το παιδί θ' άρχισα να συσχετίζει αυτό που ακούει μ' αυτό

που βλέπει και θα κυττάζει με περισσότερη προσοχή την κούνια του, το χέρι του ή το πρόσωπο που σκύβει στο δικό του. Αυτή η προσοχή είναι τόσο μεγάλη, ώστε οι συχνές αλλαγές στα πρόσωπα που φροντίζουν το βρέφος μπορούν να το μεπιδέσουν. Είναι συνεπώς, απαραίτητο να υπάρχει αυστηρή τάξη, τόσο στα ώρια του μπάβιου, του θηλασμού και της αλλαγής ρούχων, όσο και στο πρόσωπο που φροντίζει για γάλα.

Από τους τρεις ή τέσσερις μήνες, ο πατέρας, οι αδελφοί και οι αδελφές, γίνονται επίσης γνωστά πρόσωπα στο παιδί, που μαθαίνει έτσι να ξεχωρίζει τον μικρό κόσμο που το περιτοίχεται και το αγαπά. Υπερθεωρούμε αυτήν την πρόοδο, για να υπογραμμίσουμε πόσο απαραίτητες είναι αυτές οι επαφές. Είναι προφανές ότι, αν απομονώσουμε το βρέφος σ' ένα δωμάτιο επί τρεις ή τέσσερις μήνες, περιορίζοντας τις επαφές του με τον κόσμο που το περιβάλλει στις στιγμές του μπάβιου και του θηλασμού, το στερούμε πολλά πράγματα. Και τί να πούμε τότε για την τελειότητα του συστήματος του «αυτομάτου μπιμπερό», που στερεί επί πλέον το παιδί και από την απαραίτητη επαφή με τη μητέρα του; Είναι αυτονόητο, ότι αυτό το σύστημα εμποδίζει την φυσιολογική ανάπτυξη του παιδιού, που σε καμιά περίπτωση, δεν μπορεί να γίνεται με... διανοητικό τρόπο.

Η ζωή του παιδιού αρχίζει με τον έρχομό του στον κόσμο. Στο μαιευτήριο ή στην κλινική, τα βρέφη τοποθετούνται κατά κανόνα κοντά στις μητέρες τους, τουλάχιστον κατά την διάρκεια της ημέρας. Έτσι, αποκαθίστανται οι πρώτες συναισθηματικές επαφές και καθυστερούν οι ανήσυχες μητέρες.

Μετά την επιστροφή στο σπίτι, η κούνια του παιδιού μπορεί να τοποθετηθεί σε ξεχωριστό παιδικό δωμάτιο, μακριά από τους θορύβους των κουδουνιών και του ραδιοφώνου, μακριά από τις πόρτες που ανοιγοκλείνουν απότομα. Αυτό όμως, υπό τον όρο ότι η μητέρα θα φροντίζει να παρατείνει λίγο περισσότερο την διάρκεια του θηλασμού, κρατώντας το παιδί στην αγκαλιά της, για να αισθάνεται αυτό ότι το τυλίγει ή μητρική αγάπη.

Μετά τους έξι μήνες, το παιδί ξυπνά στη ζωή με τις αισθήσεις του. Έχει τότε ανάγκη να βλέπει κίνηση γύρω του, ν' ακούει γνωστούς θορύβους, ν' διακρίνει κάπου - κάπου το πρόσωπο της μητέρας του σκυμμένο στην κούνια του. Το βρέφος ζητά να συμμετέχει στην καθημερινή ζωή των δικών του και ν' ανταλλάσσει με αυτήν κάθε τι που είναι ικανό ν' απομνημόνευσει: τη φωνή της μητέρας του,

Για να μαθαίνουμε

ΙΑΤΡΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΥΓΟ

ΠΟΤΕ ΩΦΕΛΕΙ
ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΒΛΑΠΤΕΙ

Ένα αυγό ζυγίζει πενήντα, περίπου, γραμμάρια. Περιέχει 6,3% λευκοματωειδείς ουσίες, 5% λιπαρές ουσίες, 0,3% υδατάνθρακες και προσφέρει στον οργανισμό του ανθρώπου 70 περίπου θερμίδες.

Τα στοιχεία αυτά αναλύονται ως εξής: Το άσπράδι του αυγού δεν περιέχει καθόλου λιπαρές ουσίες, αλλά περιέχει 3,8% λευκωματωειδών ουσιών και προσφέρει 15 περίπου θερμίδες.

Ο κρόκος του αυγού ζυγίζει 15 γραμμάρια περίπου, περιέχει το σύνολο, σχεδόν, των λιπαρών ουσιών του αυγού, και προσφέρει 55 περίπου θερμίδες.

Οι πρωτεΐνες λευκοματωειδείς ουσίες είναι ουσίες οι οποίες θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως

τις κρυγές χαράς ή τα κλάματα της μεγαλύτερης αδελφής του, τον θόρυβο των πιάτων στην κουζίνα, μια συζητηση, τα θέματα του πατέρα του. Το καλύτερο, λοιπόν, είναι να τοποθετούμε την κούνια του παιδιού στην κοινή σάλα, κατά τις ώρες της ημέρας που είναι ζωντανό.

Αντιθέτως, κατά τις ώρες που το βρέφος κοιμάται, είναι προτιμότερο να αναπαύεται στην ήσυχια ενός ξεχωριστού δωματίου. Αυτό είναι ιδιαίτερα απαραίτητο για τη νύχτα. Οι γονείς που κρατούν το βρέφος στο δωμάτιό τους, το επιβαρύνουν ένα ιδιαίτερο έντονο αίσθημα εγκαταλείψεως, για την ημέρα που αναγκαστικά θα το απομακρύνουν απ' αυτό. Επί πλέον, οι ψυχναυλότες θεοδαιμόνων ότι το υποσυνείδητο του βρέφους αντιδρά έντονα στις σχέσεις μεταξύ του πατέρα και της μητέρας, όταν κοιμάται στο ίδιο δωμάτιο μ' αυτούς.

Πρέπει να προσθέσουμε, ότι ο ύπνος του βρέφους έρχεται αθόρυβη και ήρεμη. Αυτό σημαίνει, ότι πρέπει να απομακρύνουμε κάθε τι που εμποδίζει την φυσική του ανάπαιση, όπως παραδείγματός χάριν, τα θορυβώδη παιχνίδια των μεγαλύτερων αδελφών, τα ατέλειωτα χόδια κατά τις ώρες του ύπνου, τα ξενυχτία σε φιλικά σπίνια, όταν το παιδί έχει ανάγκη να κοιμηθεί στην κούνια του κλπ.

Όπως βλέπουμε, ισχύει και εδώ η αρχή της μέσης οδού. Μια πλήρης απομόνωση δεν ευνοεί την φυσιολογική ανάπτυξη του παιδιού. Αντιθέτως, γεννά αναπόφευκτα μέσα του το αίσθημα της αποστερήσεως, μαζί με τις ανησυχίες που το συνοδεύουν. Έξ ίσου δυσμενής για την ανάπτυξη του είναι και η απότομη εισδοχή του στον ρυθμό της ζωής των μεγάλων. Για ένα διάστημα τουλάχιστον, το παιδί έχει ανάγκη να περιτοίχεται από τα γνωστά πρόσωπα των δικών του, που σκύβουν πάνω του με στοργή κι ενδιαφέρον. Μόνο έτσι θα μάθει ο, μαλά στο δρόμο της ζωής.

ουσίες προστασίας. Κατατάσσονται ως κανείς σύμφωνα με την βιολογική τους αξία και δίνοντας θεωρητική τιμή 100 στο λευκωματωειδές γάλακτος, πρέπει να βαθμολογήσει το λευκωματωειδές του αυγού με 130 και να το τοποθετήσει σε θέση ανώτερα από το λευκωματωειδές του κρέατος.

Το αυγό περιέχει εξ άλλου, σίδηρο, σε ποσότητα πεντέμισι περίπου χιλιοστογράμμων στον κρόκο του, ασβέστιο, σε ποσότητα πενήντα χιλιοστογράμμων και φωσφόρο σε ποσότητα διακοσίων χιλιοστογράμμων. Τέλος, στο αυγό υπάρχουν ικανές ποσότητες βιταμινών Α, Β1 και Δ.

Έχουν δημιουργηθεί πολλές εσφαλμένες αντιλήψεις σε σχέση προς το αυγό και τις περιπτώσεις κατά τις οποίες επιβάλλεται ή αποφυγή του, όπως συμβαίνει λόγω χάριν με τις παθήσεις του ήπατος, για τις οποίες πιστεύεται από τον πολύ κόσμο ότι το αυγό είναι επιβλαβές, ενώ η σύγχρονη επιστήμη έχει διαπιστώσει το αντίθετο. Δηλαδή, δεν είναι το αυγό, αυτό καθ' εαυτό, που προκαλεί τις σχετικές ανησυχίες, αλλά η διάκοση της συντηρήσεώς του. Με άλλα λόγια, τα πολύ φρέσκα αυγά, γίνονται θανατώσιμα ανεκτά ακόμη και από άτομα που υποφέρουν από ήπια ή ανεπαρκή. Έπειδή εννοούν τις συστάσεις της χορτοφάγου κούσεως και την έκκριση της χολής. Αντιθέτως, το αυγό μπορεί να προκαλέσει άλλες γαστρικές αντιδράσεις ιδιαίτερες δίαιτες σε περίπτωση που θα έχει διατηρηθεί επί ώριμο χρόνο χρονικό διάστημα ακόμη και μέσα σε ψυγείο.

Ατομα, που υποφέρουν από ήπατικές ανωμαλίες, είναι συνήθως ιδιαίτερος ευαίσθητα στις αλλεργικές αντιδράσεις, που προκαλούνται από τα διατηρημένα αυγά, έστω και αν η συντήρησις δεν υπερβαίνει τα διάστημα μερικόν ημερών.

Όσο περισσότερο, εξ άλλου, είναι ψημένο το αυγό, τόσο πιο δύσκολα χωνεύεται. Αντιθέτως, η αλλεργική αντίδρασις που θα προκαλέσει πιθανώς ένα αυγό, είναι τόσο μεγαλύτερη, όσο ολιγώτερο ψημένο είναι το αυγό αυτό. Καλό είναι, λοιπόν, να τρώει κανείς «μελάτα» τα πολύ φρέσκα αυγά, και να κρατά τα λιγότερα φρέσκα για μαγειρικά παρασκευάσματα, τα οποία σγκώνουν κάπως περισσότερο ψήσιμο.

ΠΑΡΩΤΙΤΙΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΕΠΟΧΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΑΝΩ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΕΤΩΝ

Πάρα πολλά παιδιά υποφέρουν, την εποχή αυτή από παρωτίτιδα και όλοι ξέρουν πως παρουσιάζεται αυτή η ασθένεια: Πόνος κατά το μάλλον ή ήττον ισχυρός στην περιοχή των αυτιών, και διόγκωσις ενός σιελογόνου αδένος, που βρίσκεται μεταξύ του αυτιού και της πίσω γωνίας της σιαγόνης. Τα παιδιά παθαίνουν παρωτίτιδα, επειδή έρχονται σε επαφή με παιδιά, τα οποία βρίσκονται ήδη σε περίοδο επώασης του μικροβίου, ή οποία διαρκεί από δεκα-

τέσσερις έως είκοσι ημέρες. Η περίοδος της φλεγμονής, η οποία δεν είναι σοβαρή, διαρκεί εξ έως επτά ημέρες.

Αν, ωστόσο, η παρωτίτις είναι συνήθως χωρίς ανεπιθύμητες συνέπειες για τα παιδιά, για τους ενήλικες άνδρες μπορεί να προκαλέσει στειρότητα! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο μικρός ασθενής πρέπει να απομονώνεται όσο το δυνατόν πληρέστερα και ενωρίτερα από κάθε ενήλικα άνδρα της οικογενείας.

Από ηλικίας δεκαπέντε ετών και άνω, ο ίδιος της παρωτίτιδος μπορεί να προκαλέσει φλεγμονή των γεννητικών αδένων.

Η φλεγμονή εκδηλώνεται με γενική κακουχία, πυρετό, πονοκεφάλους και μπορεί, ένας από τους κοινούς αδένες συγχρόνως, ο κίνδυνος της στειρώσεως είναι άμεσος μολονότι η στειρώσις δεν σημαίνει ότι θα προκληθεί και άδικανό της το άσθενος.

Σε παρομοία περίπτωση, η πρώτη προφύλαξις που επιβάλλεται να ληφθεί είναι η χρησιμοποίησης ενός ειδικού ελαστικού επιδέσμου υποστηρίξεως. Και σε περίπτωση κατά την οποία ο ίδιος θα προσβάλει και τους δυο γεννητικούς αδένες συγχρόνως, ο κίνδυνος της στειρώσεως είναι άμεσος μολονότι η στειρώσις δεν σημαίνει ότι θα προκληθεί και άδικανό της το άσθενος.

Είναι δέβια φανερό ότι δεν πρέπει κανείς να περιμένει να προχωρήσει η κατάσταση του τόσο πολύ, για να πάσει τα μέτρα του. Επιβάλλεται, λοιπόν, η κατάκλισις ή χρησιμοποίησης του υποστηρικτικού ελαστικού επιδέσμου και κατόπιν η κατά το δυνατόν, πρόκλησις προσωρινής αδρανείας των γεννητικών αδένων, οι οποίοι διεγείρονται προς λειτουργίαν από μίαν ορμόνη που εκκρίνεται από τον αδένα.

Ο γιατρός, λοιπόν, θα κρίνει σε κάθε περίπτωση τι θα πρέπει να γίνει για να εξουδετερωθεί η επίδρασις της ορμόνης εκείνης και θα χορηγήσει τα ανάλογα φάρμακα, τα οποία, κατά πάσαν πιθανότητα, θα αποτρέψουν τον κίνδυνο. Πάντως, η προφύλαξις αποβλέπει πάντα πολύ καλύτερα αποτέλεσμα από την θεραπεία και γι' αυτό η προσπάθεια απομακρύνσεως από τον ήδη προσβεβλημένο ασθενή είναι το καλύτερο που μπορεί κανείς να κάνει!

ΟΤΑΝ ΙΔΡΩΝΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ Η ΟΧΙ

Είναι γεγονός ότι σε κανένα δεν άρσει να σφίγγει ένα χέρι υγρό από τον ιδρώτα, και κανείς δεν είναι ευχαριστημένος όταν αισθάνεται σταγόνες ιδρώτα να στάζουν στην ράχι του. Κι όμως, η εφίδρωσις, αποτελεί μία φυσιολογική λειτουργία του οργανισμού. Ο ιδρώτας, που εκκρίνεται από τους ιδρωτοποιούς αδένες και τους πόρους του δέρματος, αποτελεί την μέθοδο με την οποία ο οργανισμός αποβάλλει το νερό που δεν του χρειάζεται αλλά και ένα σημαντικό πλεθός τοξινών, ενώ παράλληλα, αποτελεί το καλύτερο μέσον άμυνας του σώματος έναντι της ζέστης.

Η φυσιολογική εφίδρωσις, ελ-

ναι μία λειτουργία που συνεισφέρει πάρα πολύ στην διατήρησι της υγείας του ανθρώπου. Άλλα ή υπερβολική εφίδρωσις είναι κακή.

Σε περίπτωση, που ένας άνθρωπος ιδρώνει πάρα πολύ κατά την διάρκεια της νύχτας και, μάλιστα, χωρίς η θερμοκρασία του δωματίου να είναι υψηλή, σημαίνει ότι, κατά πάσαν πιθανότητα έχει πυρετό και ότι το σώμα του επωάζεται, κατά πάσαν πιθανότητα κάποια άρρωστος. Γι' αυτό και, σε περίπτωση που θα παρουσιασθεί άφθονη και άδικανόλητη από τις συνθήκες εφίδρωσις σε κάποιον, επιβάλλεται η άμεση προσφυγή στον γιατρό, ο οποίος θα μπορούσε να διαπιστώσει σε ποιο αίτιο οφείλεται το σύμπτωμα αυτό και να λάβει τα κατάλληλα προφυλακτικά μέτρα έναντι της ασθένειας.

Αν, η εφίδρωσις δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως σύμπτωμα ασθένειας, για τον απλό λόγο ότι δεν συνοδεύεται από κανένα φανερό ή λανθάνον σύμπτωμα ασθένειας, θα πρέπει να συμπεράνει κανείς ότι ο ιδρωτοποιός του αδένος, οι οποίοι ελέγχονται από το παρασυμπαθητικό νευρικό του σύστημα παρουσιάζουν υπερλειτουργία. Πολύς φορές επίσης, είναι παρατηρημένο ότι, οι παχύσαρκοι ιδρώνουν περισσότερο από τους φυσιολογικούς διαστάσεων και βάρους ανθρώπων. Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να πούμε ότι επιβάλλεται ο περιορισμός της παχυσαρκίας και η απόκτησις βάρους φυσιολογικού.

Υπάρχουν διάφορες ουσίες, οι οποίες μπορούν να προκαλέσουν εφίδρωσις, όπως η αποπρίνη π.χ., η αντιπρίνη, και το πυραμιτόν. Οι άνθρωποι, λοιπόν, που παρουσιάζουν εξαιρετικά μεγάλη εφίδρωση θα πρέπει να αποφεύγουν την λήψη τους, εκτός φυσικά, αν πρόκειται για σοβαρή ανάγκη.

Αντιθέτως, υπάρχουν και ουσίες, οι οποίες περιορίζουν την δραστηριότητα του παρασυμπαθητικού νευρικού συστήματος και αυτή είναι τα παρόγωγα της ατροπίνης και της μελλαιπίνης. Ο γιατρός μπορεί, έχοντας γνώσι των οργανισμών του άσθενος του, να του χορηγήσει διάφορα παρασκευάσματα με τα οποία, σε περίπτωση μεγάλης ανάγκης, είναι δυνατόν να περιοριστεί κάπως η εφίδρωσις.

Οι άνθρωποι που ιδρώνουν υπερβολικά, πάντως, είναι εκτεθειμένοι σε σοβαρούς κινδύνους, ιδίως

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
ΝΗΣΙΣΤΙΩΤΩΝ
Υπεύθυνοι συμφώνως
τῷ Νόμῳ:
ΑΓΗΣ, ΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Κοραή 36
Νέα Ίωνια
Τυπογραφείου:
ΝΙΚ. ΖΑΒΡΑΔΙΝΟΣ
Γ. Γενναδίου 6
Ἀθήναι

Τυπογραφικαὶ ἐργασίαι
Ε. Ν. Ζαβραδινού
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 6 — ΑΘΗΝΑΙ

από φύσεις, κατά την εποχή της καιρικής ασταθείας, αλλά και καθ' οιανδήποτε άλλη εποχή του έτους. Ένας άνθρωπος που έχει διαβραχί από ιδρώτα κινδυνεύει διαρκώς να υποστή ψύξη, με αποτέλεσμα να υποστεί κρυμύση, με αποτέλεσμα να υποστεί κρυμύση, με αποτέλεσμα να υποστεί κρυμύση...

ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ ΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
ΓΕΝΕΥΗ, 'Απρίλιος.
'Η μοναδική αξιολογία εξέλιξης της παρούσης συνόδου της Διασκέψεως 'Αφολπισμού της Γενεύης (που θα τερατισθί τον προσεχή μήνα) είναι ο ενεργότερος ρόλος που διεδραμάτισαν αι μετέχοντες εις αυτήν «αδέσμευτοι» και «μη πυρηνικοί» μικρά χωρά. Αι δύο μεγάλοι πυρηνικοί Δυνάμεις — αι ΗΠΑ και η Ε.Σ.Σ.Δ. — έπεμειναν εις τας εξ αρχής διατυπωθείσας απόψεις των:

Συμπεράσματα από έν Συνέδριον
«'Η 'Ελλάς ύστερεί από όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες στον τομέα των γεωργικών ασφαλίσεων, αλλά είναι η μόνη που δεν στηρίζει την ασφάλισιν των αγροτών της σε εισφορές που καταβάλλουν οι ίδιοι». Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξε ο διοικητής του ΟΓΑ κ. Μπερναρής κατά την διάρκεια των εργασιών του Β' Διεθνούς Συνεδρίου των 'Οργανισμών 'Αγροτικών 'Ασφαλίσεων, που συνεήλθε στο ξενοδοχείο «Κινγκς Παλάς».

μερικώς ανέφερόμενα στο συνέδριο, έδημιούργησε τις πιο δυσμενείς εντυπώσεις στους ξένους εκπροσώπους. Το μοναδικό στοιχείο υπέρ ήμων υπήρξε η απάλλαξη της εισφοράς των αγροτών μας (το περίφημο 2%) που κατήργησε η Κυβέρνησις του Γεωργίου Παπανδρέου. Το γεγονός αυτό εντυπωσίασε όλους τους εκπροσώπους των ξένων χωρών, γιατί η αγροτική εισφορά σήχισε σε όλα τα κράτη και ανέρχεται μάλιστα σε πολλά από αυτά μέχρι ποσοστού 10% επί του αγροτικού εισοδήματος.

ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗ ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΟΥ
Κατά την συνεδρίαση ο Διοικητής του ΟΓΑ ανέλαβε τα προβλήματα που ανέκυψαν κατά την πρώτη εφαρμογή του θεσμού. 'Επίσης ανέφερε διεξοδικά στον τρόπο αντιμετώπισης των ήδη υπαρχόντων προβλημάτων. Από την άμμιαν του κ. Μπερναρής προέκυψε ότι η εφαρμοζόμενη μέθοδος ύστερεί κατά πολύ των Ισχυουσών στο εξωτερικό και ο ρυθμός βελτιώσεως του θεσμού είναι ερυθρότατος αν ληφθί υπ' όψιν η στάθμη των γεωργικών ασφαλίσεων των ευρωπαϊκών χωρών.

ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΝ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΟΗΕ
ΓΕΝΕΥΗ, 'Απρίλιος.
'Η Οικονομική 'Επιτροπή του ΟΗΕ διά την Εύρωπην έδημοσίευσε προσφάτως τὰ έτήσια πορίσματα της, επί των οικονομικών και κοινωνικών εξέλιξεων εις τὸν νότιον νηῖμα της ήπειρου διά τὸ 1965. Συγκεκριμένως εις τὴν έν λόγω έκθεσιν εκφράζονται αι κάτωθι απόψεις:

Η ΠΙΕΣΗ
ΟΤΑΝ ΚΑΝΕΙΣ παραπονεθί στον γιαντρά, ότι υποφέρει δια την ήμερα από πονοκεφάλους, οι όποιοι δεν υποχωρούν ποσά μόνο προσωρινώς με την λήψη αναλγητικών και συνοδεύονται από ανωμαλίες της όσάσεως (μυϊνίσεις άναπαρκτης, που νομίζει κανείς ότι πετούν εμπρός στα μάτια του) και από ζαλάδες, οι όποιες μπορεί να φθάσουν την ένταση ίλιγγου, πρέπει να υποπευθί ότι έχει πύξημένη άρτηριακή πίεσι και να επισκεφθί τον γιαντρά του το ταχύτερο.

Οι Ρώσοι δεν δύνανται την επίτοπιον επιθεώρησιν των ύπογειων πυρηνικών δοκιμών και ζητούν να περιληφθών και αύται εις μίαν γενικήν συνοπτικήν συμφωνίαν. Οι 'Αμερικανοί δύν δύνανται την γενικήν συνοπτικήν συμφωνίαν, επιμένοντες ότι μόνον δια τής επιτοπίου επιθεωρήσεως μπορούν να υπάρξουν έγγυησι δια την ειλικρίνην τήσων τής συμφωνίας.

Το γενικό συμπέρασμα είναι ότι ο ΟΓΑ έχει εγκαταλείψει στην τύχη του και άγωνίζεσθαι άπεγνωσμένα με μόνο τὰ ιδικά του μέσα να βελτιώσθι το θεσμό των γεωργικών ασφαλίσεων. Το Κράτος, μετά τήν πτώσιν της Κυβερνήσεως Παπανδρέου, δεν έχει καν άσχοληθί με τὸ θέμα αύτό που είναι ζωτικής σημασίας για τὸν άγροτικό μας κόσμο, που υπερβαίνει τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ της χώρας.

Με τήν ἀδιαφορία αὐτή τοῦ κράτους είναι ἀδύνατον ποτε νὰ φθάσωμεν σὸν ὕψος τῆς τελειότητος, που ἀνέφεραν οἱ εκπρόσωποι τῶν ευρωπαϊκῶν χωρῶν. 'Ητοι:

1) Τὸ ἀκαθάριστον ἔθνικόν εισόδημα τῶν νοτιευρωπαϊκῶν χωρῶν συνέχισε τὴν ταχέαν ἀνάπτυξίν του, μέσου ρυθμοῦ 7% ἐτησίως εἰς Πορτογαλίαν, 'Ισπανίαν, καὶ 'Ελλάδα. Εἰς Τουρκίαν λόγω τῶν ἐπιχειρουμένων διαρθρωτικῶν μεταβολῶν εἰς τὴν γεωργίαν, τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως ἐκυμάνθη περί τὸ 4,50%. 'Η ἀνάπτυξις τῆς κυπριακῆς οἰκονομίας ἀνέρρωσε ἐκ τῶν πληγμάτων τῆς δικαιοσύνης διεξέχθη τοῦ 1964 καὶ ἡ παραγωγή τοῦ 1965 προσήγγισε τὸ ἐπίπεδον τοῦ 1963.

Γραμματικῶς σημειεῖ, ὅτι «σημαντικὸς ἀριθμὸς μεταναστῶν, διαφεύγει τῶν στατιστικῶν στοιχείων, ὅτι ὑφίσταται ἐμσὴρ ἀγορὰ ἐργαζώων, οἱ ὅποιοι ἐμφανίζονται ὡς τουρίσται κυρίως ἀπὸ τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας, π.χ. νεαροὶ κοπέλαι, σπουδασταί» καὶ ὅτι ἡ δυναμικὴ μακροπρόθεσμος μεταναστευτικὴ πολιτικὴ ὀρισμένων χωρῶν ἐννοεῖ τὴν ἀθρόον ἐγκατάστασιν ἀλλοδαπῶν.

Όλος ο κόσμος ξέρει πῶς μετράται ἡ ὀσθηριακή πίεσις. Αὐτὸ πρῶτον, πού ἔχουμε νὰ παρατηρήσωμε εἶναι, ὅτι οἱ ἄρθμοι τοῦς ὁποίους μᾶς δίδει ἡ μέτρησις τῆς πίεσεως δὲν εἶναι ἀπόλυτοι. Μπορεῖ νὰ παρουσιάσων διαφορά κατ' ἀρχήν λόγω ηλικίας. 'Η ὀσθηριακή πίεσις πού μπορεῖ νὰ θεωρηθί φυσιολογικὴ γιὰ ἄτομο ηλικίας ἐκείνου ἐπ' αὐτῶν. Μπορεῖ ἐπίσης ὁ ἀριθμὸς νὰ παρουσιάσων διαφορά ἀναλόγως τῶν ὥρων τῆς ἡμέρας, ἀναλόγως τῆς ἰσοσυγκρασίας τοῦ ἄτόμου καὶ, μερικῆς φορὲς, ἀναλόγως τῆς συσκευῆς μετρήσεως πού χρησιμοποιοῖσθε.

Συγκεκριμένως, προτείνεται ὁ καθορισμὸς ἐνὸς «κατωφλίου» ἐντάσεως (τοῦ 4,5 τῆς σεισμογραφικῆς κλίμακος), πέραν τοῦ ὁποίου ἡ δόνησις τοῦ ἐδάφους δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ οφείλεται εἰς ὑπόγειον πυρηνικὴν ἐκρήξι καὶ ἡ σεισμὸν, ἐνὼ εἰς τὰς μικρότερας ἐντάσεις αἱ δόνησεις πιθανὸν νὰ ἀφελῶνται εἰς πλῆθος ἀσημάντων λόγων.

ΥΦΗΛΕΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ
Τὸ σημαντικώτερον ὁμῶς στοιχείον πού ἀποδεικνύει τὴν πενιχρὴν στάθμην τῶν ἀγροτικῶν ασφαλίσεων τῶν 'Ελλάδα εἶναι τὸ ὕψος τῶν συντάξεων. 'Η 'Ελλάς, χώρα με γεωργικὸν πληθυσμὸν πού ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ 53% τῶν κατοίκων, δὲν ἔχει καθωρῶσαι νὰ θεμελιώσθι καὶ νὰ ὀργάνωσθι ὑποδειγματικὰ τὸν θεσμὸν τῶν Γεωργικῶν 'Ασφαλίσεων. 'Η γύμνια τῆς, στὸν τομέα αὐτό, ἀπὸ δὲκα ἔκθεσας καὶ ὅσο λεπτοῦς.

Με τὴν ἀδιαφορία αὐτὴ τοῦ κράτους εἶναι ἀδύνατον ποτε νὰ φθάσωμεν σὸν ὕψος τῆς τελειότητος, που ἀνέφεραν οἱ εκπρόσωποι τῶν ευρωπαϊκῶν χωρῶν. 'Ητοι:

2) 'Οσον ἀφορὰ τὴν ἑσω-εὐρωπαϊκὴν μετανάστευσιν, ἡ έκθεσις τοῦ ΟΗΕ ἀναφέρει, ὅτι ἡ έντασις τῆς κατὰ τὴν δεκαετίαν 1950—60 ἤλξη. Εἰς τὰς προηγμένας οἰκονομικῶς δυτικοευρωπαϊκῶς χώρας εὐρίσκονται ἡδη 4 ἐκατομμύρια νοτιο-εὐρωπαϊκῶν μετανάστων, ἐπὶ 5 ἐκατομμυρίων τοῦ συνόλου. 'Η ἀναλογία τῶν ξένων ἀρξαμένων εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ ὀρισμένων χωρῶν (π.χ. Λουξεμβούργου, 'Ελβετίας) φθάει κατὰ 30%, ἡ δὲ ἐτήσια αὐξήσις τῆς μετανάστευσεως πρὸς Δυτ. Εὐρώπην, κατὰ τὸ διάστημα 1960—65 ὑπολογίζεται ὅτι καλύπτει περίπου 500 χιλ. πρόσωπα.

Υποδεκνύεται ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ὧν σπριζεῖται ἡ πολιτικὴ ὀρισμένων χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξάγουσιν ἐργάτας, πρέπει νὰ μεταβληθῶν ἐκ δάθρων. 'Ως πρὸς τὴν 'Ελλάδα, ἡ ἐπίσημος θέσις εκφράζεται ὑπὲρ τοῦ ὅτι «ἡ ἐμφανισθεῖσα ροπὴ πρὸς μετανάστευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὑπερβαίνει τὰς παραδοσιακὰς ἐκτιμήσεις καὶ προβλέψεις... καὶ διὰ νὰ ἐπιτευχθῶν οἱ σκοποὶ τοῦ πενταετοῦς προγράμματος δὲν πρέπει αὐτὴ νὰ ὑπερβῇ τὴν καθαρὸν ἐκρῆσιν τῶν 30.000 προσώπων κατ' ἔτος, ἐντὸς τοῦ διαστήματος 1965—70». Περαιτέρω ἡ σύνδεσις τῆς 'Ελλάδος μετὰ τῆς ΕΟΚ' ἐπιβάλλει τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν κινήσεων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποθαρρύνουν τὸν ἐκπατρισμὸν καὶ τὴν διαμόρφωσιν πολιτικῆς ἐπαναπατρισμοῦ τῶν μεταναστῶν. 'Αλλὰ καὶ τὸ ἀναπατριτικὸν ρεῖμα τῶν μεταναστευόντων θὰ πρέπει νὰ κατευθυνθί πρὸς τοὺς τομεῖς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι παρέχουν εὐκαιρίας ἐπαφελούς ἐξειδικεύσεως, αὐτῶς ὡς νὰ εἶναι ἐξασφαλισμένη ἡ πλήρης ἀπασχόλησις των.

Πρέπει νὰ σημειώσωμε ἐπίσης, ὅτι οἱ πονοκεφαλοὶ, οἱ ἀνωμαλίες τῆς ὀσάσεως καὶ οἱ ἰλιγγοὶ, δὲν ἀποτελοῦν συμπτώματα, τὰ ὁποῖα κατ' ἀνάγκην σημαίνουν τὴν ὑπαρξιν ἀρτηριακῆς ὑπέρτασεως ἢ ὅπως δῆποτε, δὲν εἶναι τὰ μόνον συμπτώματα μίᾳς τέτοιας καταστάσεως. Κράμπες στὴς κνήμες, περιόδους ἀιμορραγίας τῆς μύτης καὶ ἄλλα διαφόρα συμπτώματα, συνοδεύουν πολλές φορὲς τὴν ὑπέρτασιν. 'Ο γιαντράς εἶναι ὁ μόνος ἀμόδιος νὰ τοποθετήσθι διάγνωσιν μίᾳς καταστάσεως κα' αὐτὸν πρέπει νὰ προσφύγῃ ὁ ἀσθενὴς μετὰ τὴν ποσὸν καὶ ὑπόνοιαν κάποιας ἀνωμαλίας. 'Επει δὴ ἡ ἀρτηριακὴ ὑπέρτασις ὑπάρχει κίνδυνος νὰ προκαλέσθι κάποια στιγμή, εἴτε μίᾳ ἐγκεφαλικῇ αἰμορραγίᾳ, εἴτε μίᾳ καρδιακῇ κρίσει.

Αἰτήματα «Μικρῶν» εἶναι, ἐπίσης, νὰ περιορίσων οἱ «Μεγάλοι» τοὺς ἐξοπλισμοὺς των, ἂν πρόκειται νὰ ζητηθί ἀπὸ τῆς μικρᾶς χώρας ν' ἀφοπλισθῶν ἢ νὰ παραιτηθῶν τῆς προσπάθειας νὰ κατασκευάσων ἰδικὰ των πυρηνικὰ όπλα.

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΑΒΡΟΙΣΜΑ ΖΩΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΑΓΛΑΡΗ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΑΘΗΝΑ 1966
Εἶναι νέος, πρωτοφανέως τοῦ κ. Χορήστου Δάγλαρη στὸν ποιητικὸ-στίχο. Εἴχαμε χαρὲ πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια τὰ πρῶτα ποιήματα τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Στάθου Δάγλαρη, σήμερα δημοσιογράφου. 'Ο κ. Χορήστου Δάγλαρη ἀνοίγει νεοσσοὺς τῆς φερούρας του, βαρυνετὰ καὶ σταθερὰ, νὰ πετάξῃ μετὰ τὸν Πήγασσον στὴς κορφὰς τοῦ Παρνασσοῦ γιὰ τὴν ποιητικὴν δάφνη. Τοῦ εὐχόμεσθε ὁλόφωτα καὶ θὰ τὸ χαροῦμε. Τιμὴ καὶ χαρὰ καὶ περιφάνεια μας, στὰν δέπουμα τοὺς νέους μας νὰ δουλεύουν τὸ στίχον καὶ νὰ παλαίβων στὸν πνευματικὸν στίχο, μέσας στὴν ὕλιστικὴ ἐποχὴ μας, κυκλωμένοι ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα καὶ θαυμάσιον ἀπὸ τὴ λήψη τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Ξέρει τί εἶναι σήμερα νὰ κυττᾷς ἐτὸν ἐξῆλλον χορὸν τῶν ἀστρον, νὰ μέσας νύχτα διάφανη, ὅταν οἱ ἀστροναῦτες πετᾶνε καὶ μετρᾶνε γύρω στὴν σελήνη καὶ αἱ ἄνθρωποι τοῦ καιροῦ μας ψάχνουν ν' ἀσφαλίσων οἰκόπεδον;

Τὸ βασικὸ αἶτιον τῶν παλαιότερων καὶ προσφάτων μεταναστεύσεων, συνέχισε ὁ ὁμιλητής, εἶναι ὁ ὑποαναπτυκτικὸς χαρακτήρας καὶ ἡ τῆς οἰκονομίας. Οἱ δὲ δυνατότητες ἀνακοπῆ τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὸ εὐρύτερον κοινωνικὸ ὑπεβάθρον τῆς οἰκονομίας ἐπηρεάζονται δυσμενῶς ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Καὶ ἐξηγῶσε:

Δεδομένου, ὅτι οὐδεμία εὐδειξις πρὸς τὸ παρὸν ὑπάρχει, ὅτι ἡ εὐλειψις ἐργατικῶν χειρῶν εἰς Δ. Εὐρώπην θὰ ἀμβλυνθῇ, τεκμαίρεται, ὅτι ἡ αὐξήσις ξένων ἐργαζώων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἀνεπτυγμένας χώρας θὰ συνεχισθί ἀμείωτος. 'Εν τούτοις, καὶ ἂν ὑποθεθῇ, ὅτι ἡ προσφορά ἐργασίας τυγχάνει ἀνεξάντλητος, δὲν εἶναι δυνατόν ἡ στρατολογία ξένων ἐργαζώων χειρῶν νὰ συνεχισθί ὑπὸ τὸν σημερινὸν τῆς ρυθμῶν, οὐδὲ πρέπει νὰ ἀνευμενέται, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ προσφέρεται ὡς μίᾳ συνεχῆς διέξοδος τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ συντελεστοῦ ἐργασίας. Τῷ ὄντι εἶναι φανερόν, ὅτι ἡ ζήτησις τῶν ἀλλοδαπῶν ἐργατικῶν χειρῶν θὰ κρατηθῇ ἐντὸς περιορισμένων ὁρίων, διότι τοῦτο ὑπαγορεύεται τὸσον ὑπὸ οἰκονομικῶν, ὅσον καὶ κοινωνικῶν λόγων.

Δὲν ἀποκρύπτεται ἐν τούτοις ὅτι δεδομένου τοῦ χαμηλοῦ κοινωνικοῦ ἐπιπέδου τῶν βιομηχανικῶν ἐργαζώων καὶ λόγω τῶν προσφερόμενων ποικίλων μορφῶν ἀνεξαρτήτου ἀπασχολήσεως (ἐλευθερία ἐπαγγέλματος) εἶναι πιθανόν, ὅτι κατὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸν οἱ βιομηχανικοὶ ἐργάται θὰ προτιμᾶσων νὰ ἀνοίξων, ἕνα μικρὸν κατὰσθημα παρὰ νὰ ἐνταχθῶν εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐργατικὰς δυνάμεις.

Μιὰ ἀπὸ τῆς πρῶτες ἐξετάσεις, στὴς ὁποῖες θὰ προβῇ ὁ γιαντράς, εἶναι ἡ ἐξέτασις τοῦ διδυτοῦ τοῦ ματιοῦ, μετὰ τὴν ὁποία θὰ διαπιστώσῃ τὴν κατάστασιν στὴν ὁποία βρίσκονται τὰ τρίχοντες αἰμοφόροι ἀγγεῖα. Κατόπιν, θὰ προβῇ σὲ πλῆρη ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως, μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐνδείξεων πού θὰ δώσωμ ἡ ἀνάλυσις τοῦ αἵματος καὶ ἡ ἀνάλυσις τῶν οὐρῶν.

Πάντως, ὁποιοδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ αἶτιον τῆς ὑπέρτασεως, νεφρικό, ἀρτηριακὸ ἢ νευρικό, ἡ ὑπέρτασις ἐκδηλώνεται πάντα μετὰ πόνον ἀδυναμία τοῦ ὁργανισμοῦ στὴν ἀποβολὴ τοῦ νατρίου, πράγμα πού μᾶς δείχνει καὶ πόσο μεγάλη σημασία γιὰ τοὺς ὑπέρταστικούς ἔχει ἡ ὑποβολὴ σὲ διαίτα μετὰ περιορισμὸν ἢ καὶ μετὰ ἀργίαν τοῦ αλτιοῦ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΝ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
«Ο ΡΥΘΜΟΣ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως εἶναι τόσο χαμηλός, ὥστε νὰ μὴν εἶναι δυνατὴ ἡ δημιουργία προϋποθέσεων ἀπασχολήσεως τοῦ πλεονάζοντος ἢ ὑποαπασχολομένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. 'Αποδείξει:

Τὰ ἀνωτέρω ἐτένισε σὲ διάλεξιν τοῦ οἰκονομολόγου κ. Β. Φιλίας, πού ἐγενε στὸν 'Αθηναϊκὸν Τεχνολογικὸν 'Ινστιτοῦτον ὑπὸ τοῦ συνδέσμου πτυχιούχων ΑΣΟΕΕ, στὰ πλαίσια τῆς «Εξέδομᾶδος διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀναπτυξίν τῆς χώρας». Θέμα τῆς διαλέξεως: «'Η μετανάστευσις, αἰτία καὶ ἐπιπτώσεις».

Τὸ βασικὸ αἶτιον τῶν παλαιότερων καὶ προσφάτων μεταναστεύσεων, συνέχισε ὁ ὁμιλητής, εἶναι ὁ ὑποαναπτυκτικὸς χαρακτήρας καὶ ἡ τῆς οἰκονομίας. Οἱ δὲ δυνατότητες ἀνακοπῆ τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὸ εὐρύτερον κοινωνικὸ ὑπεβάθρον τῆς οἰκονομίας ἐπηρεάζονται δυσμενῶς ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Καὶ ἐξηγῶσε:

Τίθεται ἐπίσης τὸ ἐρώτημα μήπως ὁ ἐπαναπατρισμὸς τῶν ἐξειδικευμένων ἐργαζώων δὲν συμβάλλει εἰς τὴν καλύτερησιν τῆς ποιότητος καὶ συνθέσεως τῶν ἑλληνικῶν ἐργατικῶν δυνάμεων βραχυχρονίως ἀλλὰ ἀντιθέτως περιπλέξει τὴν προσπάθειαν ἀποκαταστάσεως των.

Θὰ ὑπορῶσθι πάλιν, νὰ ἐξῇ στὴν διάθεσί του πλῆθος στοιχεία χάρις σὰ ὅποια θὰ τὸ δοθῇ ἡ δυνατότης νὰ ἐξακρωῶσθι τὰ αἷτια τῆς ἀρτηριακῆς ὑπέρτασεως γιὰ νὰ μπορέσθι νὰ τὴν καταπολεμήσῃ.

Ἡ ἀρτηριακὴ ὑπέρτασις μπορεῖ νὰ τεθῇ ὑπὸ παρακολούθησιν, νὰ ὑποβληθῇ σὲ θεραπεία καὶ νὰ θεραπευθῇ. 'Αλλὰ τῆς περισσοτέρας φορὲς, ἡ ἀντιμετώπισις τῆς εἶναι λιγώτερον ὑπόθεσις φαρμάκων καὶ περισσότερο ζήτημα γενικῆς τακτικῆς τῆς ζωῆς.

Εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς «Εξέδομᾶδος διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀναπτυξίν τῆς χώρας», ἐπὶ τῆς διαλέξεως: «'Η μετανάστευσις, αἰτία καὶ ἐπιπτώσεις».

Τὸ βασικὸ αἶτιον τῶν παλαιότερων καὶ προσφάτων μεταναστεύσεων, συνέχισε ὁ ὁμιλητής, εἶναι ὁ ὑποαναπτυκτικὸς χαρακτήρας καὶ ἡ τῆς οἰκονομίας. Οἱ δὲ δυνατότητες ἀνακοπῆ τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὸ εὐρύτερον κοινωνικὸ ὑπεβάθρον τῆς οἰκονομίας ἐπηρεάζονται δυσμενῶς ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Καὶ ἐξηγῶσε:

Τὸ βασικὸ αἶτιον τῶν παλαιότερων καὶ προσφάτων μεταναστεύσεων, συνέχισε ὁ ὁμιλητής, εἶναι ὁ ὑποαναπτυκτικὸς χαρακτήρας καὶ ἡ τῆς οἰκονομίας. Οἱ δὲ δυνατότητες ἀνακοπῆ τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὸ εὐρύτερον κοινωνικὸ ὑπεβάθρον τῆς οἰκονομίας ἐπηρεάζονται δυσμενῶς ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Καὶ ἐξηγῶσε:

Αἱ τουρκικαὶ ἀρμόδιαι ἀρχαί, ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν προσδίδουν ἰδιαιτέρων σημασίαν εἰς τὰ προβλήματα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ. Περαιτέρω λημβάνεται πρόνοια, ὅπως μετὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸν των οἱ Τούρκοι ἐργάται νὰ εὐρίσκων ἀπασχολήσων εἰς συναφεῖς κλάδους πρὸς ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους ἐξειδικεύθησαν ὡς καὶ ἐλκυστικούς δρουν ἐπενδύσεως τῶν ἀποταμιεύσεως των.

Δεύτερον αἶτιον, εἶναι αὐτὸ πού ἔχει καθιερωθῇ νὰ χαρακτηρίζεται ὡς ἰσορροπία καὶ ἡ ἀνιστορία — ὡς ἡ ἐξ αἰτίας τῆς ἐναποθέσεως χοληστερίνης στὸ ἐσωτερικὸν καὶ τοὺς ἐκτερυγμούς. 'Ισως αὐτῶν ἀρτηριακῶν τοιχωμάτων, οἱ ὅτι δὲ νὰ φανῶν πολὺ δύσκολα

Μπορεῖ νὰ τρώῃ ρύζι, φρούτα, λαχανικά, μέλι, κρέατα καὶ ψάρια ἀπαχα, ψιτὰ στὴν σχάρα ἢ ἱσαστὰ — χωρὶς τὸν ζωμό τους — πρέπει νὰ ἀναπαύεται κοινωνικῶς καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ὑπερκόπωση σὲ σύγκρισιν πρὸς τὴν ζωὴ καὶ τὴν υγίειαν τους!

Μὰς δίνει πολλὰς ἑλπίδας ὁ κ. Δάγλαρης μετὰ τὸ «'Αβροῖσμα Ζωῆς». Εἶναι ἐνὰ θαρρετὸ ὄμμα μέσας στὸ ἄλσος τῶν Μουσῶν. Τεχνικὰ τέλεια ποίημα.

Οἱ ἐπιπτώσεις συνετεία τῶν ἀνωτέρω, εἶναι:

1. Στὴν ὑπαίθρο: 'Η ἔκτασις τῆς ἐγκαταλειφθεῖς τῆς (ἐσωτερικῆς διακινήσεως — ἐξωτερικῆς μετακινήσεως) καὶ οἱ σημερινὴν τεχνολογικοὶ δροί, πού ἰσχύουν στὴν ἑλληνικὴν γεωργίαν, ἀπειλοῦν μετὰ ἐπικίνδυνον περιορισμὸν τῆς ἀντατικῆς καλλιέργειας, ἀντιθέτως, δηλαδή,

Τέλος, συμφωνῶς πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς ἐκθέσεως τοῦ ΟΗΕ αἱ ἀσυντόνιστοι καὶ ἀπρογραμματιστοὶ κινήσεις ἐργαζώων ἐντὸς τῆς ἡπείρου περιέχουν προγραμματικούς κινδύνους, εἰδικῶς ὅσον ἀφορὰ τὴν μετανάστευσιν πρὸς τοὺς πόλους τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, διότι ἡ ροπὴ αὐτὴ τονίζει τὸν μόνιμον χαρακτήρα τῆς διακρίσεως μεταξὺ πλουσίων καὶ πτωχῶν περιοχῶν. 'Ισως ἐπίσης ὁ χρόνος — καταλήγει ἡ έκθεσις — νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ὑποτικτὴν τῆς «προγραμματισμένης μεταναστεύσεως» εἰς πανευρωπαϊκὴν κλίμακα. Τοῦτο δὲν ὑπονοεῖ ἰδεοειδῶς, τὴν ἐπιβολὴν ἐλέγχων πρὸς μείωσιν τοῦ μεταναστευτικοῦ ρευστοῦ, ἀλλὰ μάλλον τὴν καθιέρωσιν πολιτικῆς, ἡ ὁποία θὰ εὐνοῖ τὴν ἐνδοκρατικὴν μετανάσιν, ὡς προσφάτως μέσου ἱσορροπίας πησῆσεως οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως μετὰ τὸσον τῶν εἰσάγουσων καὶ ἐξαγούσων ἐργασίαν χωρῶν ὅσον καὶ τῶν κατ' ἰδίαν περιοχῶν τῶν χωρῶν αὐτῶν.